

תשורה

משמחת הנישואין

ש' יוסף יצחק שיחי'

וחיה מושקא שתחי'

טאוב

כ"ב אדר ה'תשס"ט

שנת "הקהל"

כפר חב"ד

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת
מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים
ע"ד המעמד ומצב ד"כתתו חרבותם
לאתים", היא כתוצאה מהחלטת והכרזת
"מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח)
בא" . . הפס"ד של הרבנים ומורי הוראה
בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך
מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד
למעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי"
- פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי
העולם.."

ש"פ משפטים ה'תשנ"ב

הקונטרס לוקט ונערך

ע"י "חיי"ל בית דוד" - בבית חיינו 770

לקראת יו"ד שבט ה'תשס"ז

הוצאה מיוחדת לרגל שמחת הנישואין של:

יוסף יצחק שיחי' וחיה מושקא שתחי' טאוב

כ"ב אדר ה'תשס"ט - שנת "הקהל"

כפר חב"ד אה"ק

פתח דבר

זה קרה באמת – וחשוב שידעו זאת. בהתייחסות מופלאה ובחביבות מיוחדת הרבי מלך המשיח שליט"א מברך ומעודד, דוחף ומורה דרך, לסדרת פעולות שמיימיות לגילוי שמו של משיח בעולם.

אם עדיין חסר בפעולות שנעשו בענין קבלת מלכותו של מלך המשיח, הסיבה לכך היא שאנ"ש שי' אינם מודעים מספיק להתייחסותו של הרבי מלך המשיח שליט"א לפעולות אלו. הרבי הוא אשר קיבל בפנים מאירות את טפסי החתימות על קבלת המלכות והורה: "מי שיש לו מאתיים רוצה ד' מאות". פסק דין הרבנים הוא אולי הפעולה היחידה אשר הרבי הורה עלי' באצבע ואמר שפעלה שלב חשוב בהתגלות משיח (ש"פ משפטים ה'תשנ"ב). וכך בשורה ארוכה של מענות עודד את העוסקים בנושא בצורה יוצאת מגדר הרגיל, כמסופר בפנים.

הרב ישראל דוד שי' נחשון – אשר זכה להיות מה'נחשונים' שעסקו בענין זה ולקבל בעצמו את מענות הקודש מהרבי מלך המשיח שליט"א – מגולל לפני הקורא בקובץ זה את סיפורם המלא של אירועי קיץ ה'תשנ"א. מתחיל מההתעוררות הגדולה לאחר "עשו כל אשר ביכלתכם", השמחה כשהרבי קיבל את הפעולות, השמועות החששות והספיקות – אולי טעינו, ואז מתברר שהרבי חזה כל זאת מראש... לסיפור מצורפים מסמכים אותנטיים, חלקם בפרסום ראשון.

תקוותנו שבעזר ה' יתברך הקובץ יפעל פעולתו, להחיות בלב אנ"ש והתמימים את האהבה הישנה לאבינו שליט"א ואת התשוקה שהוא הבעיר בקרבנו לעשות כל שביכלתנו להביא את התגלותו בפועל ממש, מתאים להוראותיו הקדושות בריבוי שיחות הקודש והמענות הפרטיות.

תודה מיוחדת נביע למערכת העיתון 'בית משיח' אשר המציאו לדינו את הסיפור מתוך ארכיון העיתון.

ובעמדנו בימים אלה של 'זמן השיא' בסמיכות לימי הסגולה של יו"ד–י"א שבט, אשר מעוררים בזכרונו את המעמד הגדול בשנת תשנ"ג, כשעמדנו יחד כללות החסידים, רבנים, משפיעים, אנ"ש ותמימים, בתוך כלל ישראל בכל העולם, וקבלנו על עצמנו ברצון ובשמחה את מלכותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח בהכרות יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד'. וזכינו אשר כ"ק אדמו"ר מלך

המשיח שליט"א יגלה לעיני כל יושבי תבל באמצעות הלוויין כשהוא מעודד את השירה בכל עוז ומקבל ברחמים וברצון סדר מלכיותנו.

הנה הימים האלה נזכרים ונעשים, וכך תהיה לנו שנזכה לקבל על עצמנו – כולנו כאחד – בחיות מחודשת את מלכותו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ומלך ביופיו יגלה אלינו ויקבל מאתנו את ההכתרה, ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך, ותיכף ומיד ממש – נא"ו !

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ימים הסמוכים ליו"ד-י"א שבט ה'תשס"ו
ימות המשיח, ה' תהא שנת סגולות (משיח) ודאי
שנת הנא"ו לנשיאות-מלכות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

ועד "חיילי בית דוד"

בית משיח - 770

כל המובא להלן הינו מתוך דברים שנאמרו בהתוועדות עם הר' דוד נחשון ע"פ סרט ההקלטה

כ"ח ניסן תנש"א אחר תפילת ערבית. הרבי מלך המשיח שליט"א מטיל פצצה: מבלי הבט על כל העניינים עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש, דבר שאינו מובן כלל וכלל. תמיהה גדולה שמתאספים עשרה ויותר יהודים שלא מופרך אצלם שהיום לא יבוא משיח, ומחר לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח צדקנו רח"ל. ואם היו צועקים באמת ולא מפני הציווי [כלומר שאם היו צועקים לא בגלל שהרבי אומר אלא צעקה פנימית אמיתית] אז משיח מזמן היה כבר בא... מה עוד יכולני לעשות... נמצאים בגלות פנימית בעבודת ה'...

אני את שלי עשיתי, ומכאן ואילך אני מוסר את העניין אליכם, עשו כל אשר ביכולתכם באופן של אורות דתוהו בכלים דתיקון, לפעול ביאת משיח צדקנו.

הרבי ממשיך ואומר שסוף כל סוף יהי רצון שיהיו עשרה מישראל שיתעקשו על העניין, מכיוון שעם קשה עורף הוא - למעליותא [כלומר שלא מוותרים], ועי"ז יביאו את הגאולה השלימה בפועל ממש. והרבי מסיים שוב ואני את שלי עשיתי, ומכאן ואילך אני מעביר את העניין אליכם, עשו כל שביכולתכם להביא את משיח צדקנו בפועל ממש וכו'.

כל חב"ד נכנסה להלם מבחינה מסויימת, אף פעם לא שמעו מילים כאלה, כל אנ"ש מכל הארץ התקשרו אחד לשני וקיבלו החלטה ספונטנית להתאסף בכפר חב"ד במוצאי-שבת (השיחה הייתה ביום חמישי בערב) ולטכס עצה. כל השבת עברה עלינו בלחץ ובמתח, הבנו שאלו רגעים מאד מאד נעלים, שיכול להיות שכל העניין יתחמק מהידיים. הרבי בשיחה הזכיר את התאריכים כ"ח כ"ט ל' ניסן, ר"ח וב' אייר, וכאלו חיבר את יום ההולדת של הרבי מהר"ש [ב' אייר] - להתעסק עם המשימה שנתן באופן של 'לכתחילה אריבער'. כל השנים אצל הרבי ראו שכן, באופן של 'לכתחילה אריבער', צריך להתנהג כל חסיד.

הרגשנו ששעון החול דופק וממש כל רגע צריך לחשוב על רעיון לטכס עצה. לא ידענו איך לאכול את הדברים, והמילים גם הן היו עדיין לא ברורות.

ברצוני להקדים שאין חסיד חב"ד בעולם שאינו יודע שהרבי הוא מלך המשיח. כבר בחול המועד פסח אותה שנה ניסינו לשאול את הרבי האם לעשות פעולות בעניין פרסומו כמלך המשיח, זאת לאחר שכבר עברו התאריכים החזקים של חודש ניסן, שבו נגאלו ובו עתידים להגאל, כבר עבר ר"ח ניסן שכולל את כל החודש, ב' ניסן - הסתלקות הרבי הרש"ב ויום הכרזת "יחי המלך", י"א ניסן - יום ההולדת של נשיא הדור שכלל הדור, י"ג - יום הולדת הצמח צדק, י"ד ניסן ערב פסח - יום הולדת הרמב"ם, משיח בדורו שכתב הלכות מלך המשיח, פסח עצמו - שאז בניי צריכים לצאת לגאולה, ועד מתי.

שאלה זו באה לאחר תקופה ארוכה בה ראו שינוי בהנהגתו של הרבי, וחדוש בביטויים בקשר לגאולה הקרובה.

הרבי אמר על מלחמת המפרץ שזה מסימני הגאולה "שנה שמלך המשיח נגלה בה, ועומד על גג בית המקדש" [שזה בית מדרשו 770 כפי שהסביר בהזדמנות אחרת (קוני "בית רבינו שבבבל"')] ומשמיע להם לישראל ענווים הגיע זמן גאולתכם". חודשיים לפני כן (ש"פ משפטים) אמר על הפסוק "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו" - [שקראנו עד י"א ניסן אותה שנה בפרק של הרבי פ"ט], ש"המינוי דוד מלכא משיחא הרי כבר היה, וצריכה להיות רק קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בתכלית הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה".

ואסור לשכוח שבקשר עם מלחמת המפרץ היו הנבואות של הרבי שלא תהיה מלחמת גאזים, כאשר הרבי היחיד שאמר זאת! בעולם הסתכלו על זה די בביטול. כולם נכנסו לחדר האטום עם מסכות, ומיותר לתאר את הפאניקה שהשתררה כאן, ורק הרבי היחיד, הנביא העומד בשער-בת-רבים, מרגיע, מעודד ומכריז שהמקום הבטוח ביותר הוא ארצנו הקדושה. אבל לנו קשה לראות מה

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

שהרבי רואה מקצה העולם ועד קצהו, יש לנו בראיה "קטרקט" כבד, ולפעמים לא קל לתפוס שיש מישהו גבוה הרואה למרחוק.

ולאחר הנצחון, התבטא הרבי במכתבים הכלליים ובשיחות שהיה זה בדוגמת "למכה מצרים בבכוריהם" - התחלת הגאולה והניסים של הגאולה האמיתית והשלימה. הרבי אמר שעוד יראו דברים שהם באין ערוך לגבי הניסים שהיו עד עכשיו במלחמת המפרץ, "אראנו נפלאות" ולמעלה מזה.

[ברצוני רק להזכיר מתי ראו אותם: הגיע חודש מנחם אב, וכולם שואלים: איפה אותם ניסים ונפלאות שמדברים עליהם? והנה לפתע תוך ארבעה ימים, מעצמת על שאימה על כל העולם כולו בנשק גרעיני, מתפוררת לחתיכות ללא שפיכות דמים. היו בטוחים שנהרות של דם יישפכו אם יקרה משהו ברוסיה, והנה כל הממלכה הזו מתמוטטת. ושואלים את הרבי לפני כן מה לעשות עם השלוחים של הרבי שנמצאים שם, האם לעזוב את המקום? הרבי אומר לא, שישארו. שאלו האם להמשיך לפרסם בעיתונים שהגיע זמן גאולתכם, הרבי אמר להמשיך. לא עברו שלושה-ארבעה ימים, וכל העסק התבהר, פשוט דבר פלאי - וזה ניסי לא פחות ממלחמת המפרץ, והרבה הרבה יותר. מעצמה שלמעלה משבעים שנה הפילה את חיתתה על העולם כולו, הפכה להיות גרורה קטנה, דוב ללא ציפרניים שאינו מסוגל לעשות כמעט שום דבר. עוד לפני זה הרבי גם חזה את יציאת היהודים משם כידוע, ועוד].

בעקבות כל זה, שאלנו את הרבי האם לעשות פעולות - בעיתונים וע"י השלוחים - להודיע לכל העולם שצריכים לקבל את מלכות הרבי מלך המשיח. וכאמור, בחול-המועד פסח קיבלנו תשובה שעדיין אי אפשר לעשות את זה. ובכ"ח ניסן הרבי בא עם השיחה ומודיע לכולם שצריכים לעשות ענינים נעלים ביותר, לא באופן שהיה עד היום, אלא התחילה תקופה חדשה.

אני את שלי עשיתי, ואני פונה אליכם ואומר, תעשו את כל מה שביכולתכם כדי לגלות את מלך המשיח! נכנסנו ללחץ אדיר, באופן אישי ראיתי שנפתחו כאן דברים שרק לפני שבועיים אי אפשר היה לעשות אותם. כלומר ההולדת, שעת הלידה הגיעה. ולא היה צריך שום זירוז כבר, היה צריך לפעול את העניין!

האסיפה בכפ"ח - הכרזה ראשונה על פסק הדין

כשהגענו לכפר חב"ד באותו מוצ"ש, היינו חדורים בתחושה שהגיע רגע האמת של אותה שנה, שכבר היה נראה מהרבי שחייבת להיות ההתגלות.

הגענו לכפ"ח במוצ"ש ל' ניסן, לא ידעו מה לעשות, היו צעקות מהקהל, חלק ביקשו שהרבנים יפסקו, למעשה הדברים לא היו ברורים, היה רעש גדול. אבל תוך כדי זה הועלה ברמקול [ע"י הרב שמואל פרומר] העניין של פסק-דין, אמרו שהרבי רוצה פסקי דין, וביקשו מהרבנים שיפסקו שהרבי משיח. ראו שהרבי עצמו יזם ופנה למאות רבנים מורי הוראה שיפסקו שהגיע זמן הגאולה, ויש פסקי דין ממאות ואולי אלפי רבנים שחתמו על כך, אבל זה לא היה פס"ד על הרבי עצמו. ואכן, עוד באותו מעמד הכריז הרב חנונין ופסק בשם הרבנים שהרבי הוא מלך המשיח וכו'. אלא שזה היה בעל-פה ולא חתמו על כך.

בהמשך לכך ביקשו שלושה אנשים יסעו לרבי וביקשו מהרבי את ההתגלות בתחנונים. ביקשו אז מר' טוביה פלס ור' זושא ריבקין וגם ממני שאסע אתם לשם בשם הציבור. אחד מהמשתתפים אפילו בא לאסיפה עם כרטיס טיסה לרבי לבקש ממנו לבוא לארץ... אמרתי שאין שום טעם לנסוע כך לרבי. הדבר היחידי שבגללו יש טעם לנסוע ולבקש הוא באם יש פס"ד או משהו ביד, שנוכל לבוא ולהתחנן ולבקש מהרבי.

הרב אשכנזי מנסח והותם על פסק הדין

נמצא כאן ידידי כאחי ר' אבי טאוב, שהרבי מינה אותו יחד איתי לשליחויות רבות, הן השליחות

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

נוסח פסק הדין

שנתתם ע"י הרבנים באה"ק:

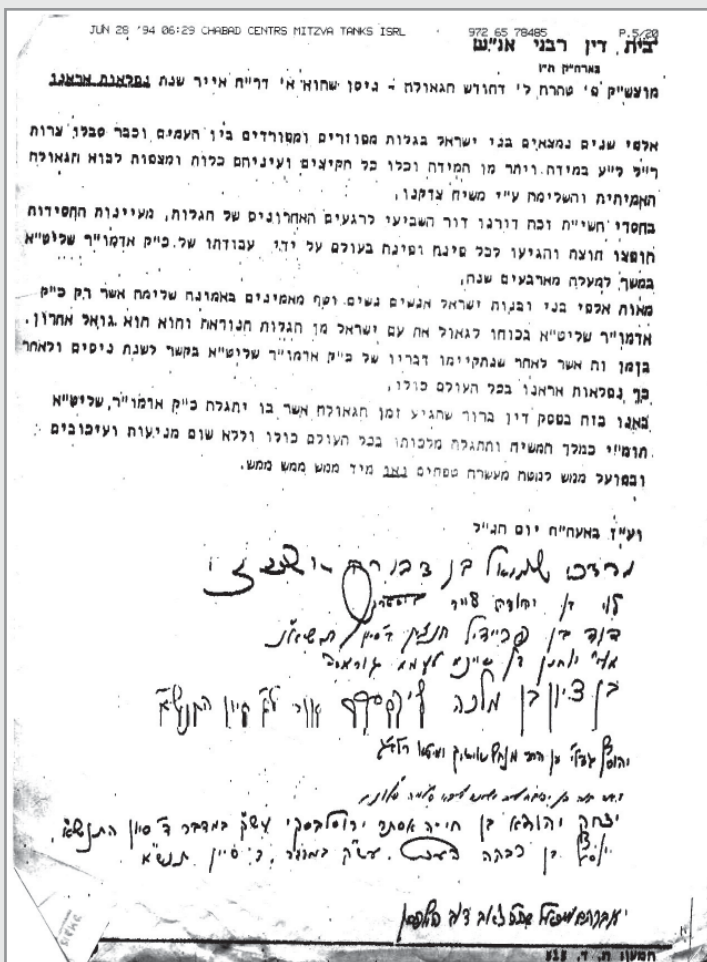
בית דין רבני אנ"ש בארה"ק ת"ו

מוצש"ק פ' טהרה ל' דחודש הגאולה - ניסן שהוא א' דר"ח אייר שנת נפלאות אראנו

אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מפוזרים ומפורדים בין העמים וכבר סבלו צרות ר"ל ל"ע במידה ויתר מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצפות לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

בחסדי השי"ת זכה דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות והפוצה חוצה והגיעו לכל פינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה, מאות אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וטף מאמינים באמונה שלימה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא גואל אחרון.

בזמן זה אשר לאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת ניסים ואחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו, באנו בזה בפסק דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומ"י כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובפועל ממש למטה מעשרה טפחים נאו מיד ממש ממש ממש.

העובדות שמאחורי הפסק

של הטנקים וצבאות ה' בארץ, והן שליחויות לרוסיה במשך מספר שנים, לפעול כמה עניינים של הרבי בשנים שלפני התפוררות הקומוניזם.

הלכנו איתו לרב מרדכי שמואל אשכנזי המרא-דאתרא של כפר חב"ד, מיד אחרי האסיפה. גם הרב חשב שצריכים לעשות את זה, ומיד התיישב והתחיל לכתוב, בפרט שלאחר האסיפה עוד ישבנו בבית מנחם בכפר חב"ד על העניין. למרות שבאותה שעה הוא קצת נח הרי מיד כשהגענו והצענו את העניין הוא התיישב, והתחיל להכין את פסק הדין. פסק הדין הזה הראשון לא התפרסם כל כך, ואחריו נכתבו כמה פסקי דין שהרבי הוא מלך המשיח בנוסחים שונים, וזה הראשון [ראה מסגרת].

פס"ד זה נכתב אור ל' ניסן לסדר טהרה, וכאן התחיל סדר מאורעות מדהימים שאנשים שלא היו בתוך התמונה לא מודעים לזה. אנחנו יושבים במוצאי שבת מאוחר בלילה, והרב מנסה להתקשר לרבנים. השעה כבר אחת, שתיים, שלוש לפנות בוקר, מתקשים להשיג את הרבנים, ומי שמדברים איתו מפחד, זה היה פס"ד די מהפכני, שמצווים לקב"ה בפס"ד שהרבי מלך המשיח חייב להתגלות. אבל הבנו שכאן צריך להיות עניינים של אורות דתוהו בכלים דתיקון, וגם הרב אשכנזי שליט"א ראה את העניינים בצורה כזו, שהרי כאשר רבנים פוסקים הלכה למטה, מקיימים זאת למעלה, וזה מתקבל אצל הקב"ה ופועל בעולם.

שלפונים והתייעצויות לכל העולם

לאחר מכן צילצלתי לכמה חברים מכל העולם שידעתי שהם "המשוגעים לדבר", מה שנקרא מהקומנדו, שמוכנים למסור את הנפש, ודיברנו שחייבים לעשות פעולה שתכריח את ההתגלות. חשבנו שצריכים להפגש בצורה חשאית, ועוד לפני ב' אייר צריכים לגמור את העניין ויהי מה. כבר היה לנו את הפס"ד של רב אחד שחתם, אמנם רב חשוב, הרב של כפר חב"ד, וכבר היה בשביל מה לבוא, אך עדיין לא היינו רגועים, רצינו לפחות שלושה רבנים שיהיה כמו בית-דין.

קבענו תאריך יעד שבחמש בבוקר ב' אייר נפגשים במשרד של הניידות בקראון-הייסט, לפנות בוקר שאף אחד לא יראה אותנו. אחד היה צריך להגיע מאיטליה - ר' שלום בער פרידמן, אחד מברזיל - ר' לייבל זאיאנץ, ר' משה סלונים מניו יורק, ודיברנו שהרב גרשון מענדל גרליק הרב של מילאנו יגיע, ור' יענקל טילסון.

מדובר בקבוצה שהיו תמיד מוכנים לנסוע בשליחויות של הרבי. הזכרתי אחד המיוחד מהם, שבקרוב בתחיית המתים נראה אתו, ר' שלום בער פרידמן ממילאנו, שהיה פרטיון משך כל שנות המלחמה ביערות רוסיה. שמעתי ממנו פעם במשך לילה שלם סיפורים על מה שעבר עליו ברוסיה, שפשוט לא שמעתי בחי סיפורים מרתקים כאלו. היה אחד החיילים הכי חזקים בעלי מסירות נפש של הרבי מלך המשיח. הוא פעל וטיפל הרבה בעולים שיצאו מרוסיה דרך מחנות עולים באיטליה, ואת כל הונו ואונו השקיע לטיפול בהם.

באותו לילה כשדברתי איתו מכפר חב"ד, חשבתי שיהיה לי ביד את הפס"ד ואצא מיד. נסעתי לחצי שעה הגעתי הביתה לקחתי את הפספורט ויצאתי בחזרה לדרך. בדרך עברתי דרך ר' אבי טאוב בנתניה ודפקתי אצלו לפנות בוקר בבית, אמרתי לו: אבי, מה אתה אומר, אתה רוצה להצטרף? אני הולך לעשות דבר כזה, פס"ד יש לנו רק מרב אחד, ואני לא יודע אם אנו

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

חוזרים לכאן בכלל, אינני יודע מה יהיה אחרי מה שאנו הולכים לעשות עכשיו, אבל מה שבטוח, את זה אני הולך לעשות. אבי אמר לי: תראה, אתה יודע שאני לא מבין גדול בדברים האלה, באשר תלך, אלך... כל השנים אנו הולכים ביחד, הרבי שם אותנו ביחד, מה שאתה תחליט לעשות אעשה גם.

כשהגעתי לנצרת-עלית דיברתי עם רכז הפעולות בניידות חב"ד, הקמבי"צ [=קצין מבצעים] ר' שמריה הראל. הוא ביקש להצטרף לעניין. אמרתי לו בסדר, אבל תדע שזו נסיעה מאד גורלית ואחראית. ביום שני בלילה שעה לפני הנסיעה, שלחנו פקס לרבי מלך המשיח שאנו נוסעים כדי לפעול את ההתגלות ומבקשים ברכה שנצליח. כמובן לא חכינו לתשובה, כי כשאומרים עשו כל מה שביכולתכם, לא שואלים האם זה ביכלתי או לא ביכלתי, אלא צריך לעשות מה שמבינים באופן דאורות דתוהו בכלים דתיקון. ראינו שעד שלא נלך בפועל ממש לא יהיה שום דבר. יחד עם זאת, כאמור, הרב אשכנזי אמר שהוא מעוניין שאם מגישים את זה לרבי, שיהיו שם לפחות עוד שני רבנים.

יצאנו לדרך ביום שני בלילה אור ליום שלישי ב' אייר. כפי שסכמנו נפגשנו בחמש בבוקר במשרד של הניידות בניו יורק. אחרי מאות פעמים שנסענו לרבי ובשליחויות כו' - אבל הרגשה כזו חשובה ותחושת שליחות כה נעלית מעולם לא הרגשנו.

הרבנים העלער וגרליק חותמים

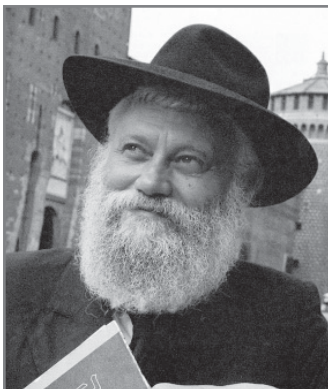
בפגישה האמורה לא כולם הצליחו להגיע, וביקשו שנכתוב מכתב בשמם שהם גם חתומים עליו. החלטנו לכתוב מכתב 'קבלת המלכות' והתחייבות לרבי שנכללים בו כמה דברים מאד כבדים, ובבקשה שאחרי כל מה שכתבנו שם, שהרבי יתגלה בפועל ממש.

החלטנו לנסות בפעם האחרונה האם הרבנים במקום יהיו מוכנים לחתום על פסק הדין. איך שיצאתי מהמשרד עם הרב יצחק שפרינגר, שהוא היה אחד מאותם החברים שחתומים על מכתב קבלת המלכות וההתחייבות לרבי, נגשנו לכיוון משרד הבד"צ של קראון-הייטס אולי נפגוש שם בשעה זו - קצת אחרי חמש בבוקר! - את אחד הרבנים. עלינו למעלה ובאמת פגשנו שם את הרב יוסף אברהם העלער, הוא התבונן בעניין, ראה את הנוסח של הפס"ד, ובסופו של דבר החליט. אמנם בתחילה הוא נבהל, כי זה היה פס"ד חדשני בעל תעוזה חזקה מאד באותו זמן, כמובן שחתם על הפס"ד.

כשירדנו למטה פגשנו הולך לקראתנו את הרב גרשון מענדל גרליק, הרב של מילאנו. אתו הרי כבר דיברנו במוצאי שבת. ובלי לחכות לאף מילה הוא מיד חתם. אח"כ סיפר שיום קודם אסף את כל האנשים במילאנו והם חתמו על מכתב לרבי, שמבקשים שהרבי יתגלה. ומיד הם קיבלו מהרבי תשובה ארוכה וקצת חריפה, שתוכנה שאין בזה כל מענה למה שהרבי תבע וכו'. הרב גרליק היה בלחץ מזה, אך כאשר ראה את הפס"ד, הבין שכאן זה עניין רציני יותר ומיד חתם.

קצת כבר היו שלושה רבנים - מעין בית-דין שחתומים על הפס"ד. באותו רגע קצת "נרגענו", ומכיוון שלא רצינו, כפי שסיכמנו מראש, שאף אחד יראה אותנו, ובמקום כזה קשה מאד להתחבא, נעלמנו חזרה במשרד של הניידות, ושם פרצנו בריקוד, וכמנהג חסידים עשינו גם כן "קולע" מרוב התלהבות. אני זוכר שר' שלום בער פרידמן ור' יצחק שפרינגר ור' לייבל זאיאנץ ור' יעקב טילסון ואבי ושמריה ואני ור' משה סלונים כולנו היינו פשוט בהתלהבות עצומה.

חיכינו כמה שעות, לא הראנו את עצמנו ב-770 כדי לא ליצור גלים וכדי שהכל יהיה שקט. החלטנו שאם כבר יש לנו בייד שחתום על הפס"ד, אין טעם שנסע לאוהל לקרוא את

הפס"ד שם, אלא נמסור אותו ישר לרבי מלך המשיח עצמו. לזה היה מצורף מכתב קבלת המלכות והתחייבות של עשרה אנשים [שלא כולם היו בשעת מעשה של מסירת המכתב והפס"ד לרבי, אלא שביקשו להיות חתומים עליו].

במכתב קבלת המלכות וההתחייבות השתמשנו בנוסח שכפי הנראה הרבי יותר מאוחר באחת השיחות התייחס לזה, והבנו את ה"רמז" שהרבי רוצה שיעשו דברים באופן שהנשמה תשאר בגוף ולא באופן של... רצוא ושוב קוראים לזה בלשון החסידות. אבל כתבנו כך כי ההתלהבות והרצון שהרבי יתגלה היו כל כך גדולים שפשוט לא ידענו מה עושים, ובשביל הדבר הזה היינו מוכנים לעשות הכל. החלטנו לחכות לרבי ליד המקווה. ידענו שאם נעמוד ליד 770 יהיה רעש גדול (ומטעם זה החלטנו למסור זאת ישירות ולא דרך המזכירות). רצינו שהדבר ישאר חשאי, ולראות בעצמנו כיצד העניין מתקבל אצל הרבי.

ליד המקוה: מתקבלות חתימות הרבנים ביסטריצקי ואקסלרוד

ביום שהרבי הולך לאוהל הוא יוצא לפני כן למקוה, וכך גם באותו יום - ב' אייר. ידענו שהרבי יוצא מיד אחרי התפילה למקוה, והזדרזנו להיות שם לפני שהרבי מגיע. נשארנו בינתיים בתוך המכוננית כדי שמי שעובר ליד לא ישים לב, וחיכינו. היה בדינו גם טלפון סלולרי שלא היה כל כך נפוץ באותם ימים. שבמידה ועוד רב יחתום, נקבל הודעה על כך מהמזכיר במשרד הניידות שנשאר שם לקבל טלפונים דחופים.

תוך כדי שאנו יושבים שם באוטו ליד המקוה, קיבלנו טלפון שיש עוד חתימה, של הרב לוי ביסטריצקי [ע"ה] מצפת, שמצטרף לחתימה שהרבי הוא מלך המשיח וחיוב להתגלות תיכף ומיד ממש. שמחנו שיש כבר ארבע חתימות, אבל היה מאד איכפת לנו שאם יש כבר שתי חתימות מארץ ישראל, שתהיה עוד חתימה מארץ ישראל, שיהיה בי"ד מארץ הקודש בלבד.

עוד לפני כן, יצרנו מהמשרד קשר טלפוני עם מזכיר ניידות חב"ד בנצרת-עלית אבי בן זכריה, וביקשתי שיתקשר לרב גדליה אקסלרוד אבי"ד חיפה, וישלח לו את הפס"ד, ויסביר לו את המצב, ויבקש ממנו לשלוח את החתימה מיד בפקס למשרד שלנו בניו יורק. עוברות עשר דקות, ועוד עשר דקות, והרבי שבדרך כלל מגיע מיד, והפעם יש עיכוב של שלושת רבעי

שעה. אחרי חמישים דקות קבלנו טלפון דחוף מעקיבא המזכיר בני. שהגיע פקס עם חתימה של הרב אקסלרוד, אבי"ד חיפה, שהוא עכשיו קיבל את זה וביקש למצוא אותנו דחוף ביותר, ולמסור לנו את זה ביד.

באותו רגע קיבלנו הודעה שהרבי יצא למקוה ומיד יהיה כאן, ידענו שלא נספיק להביא את החתימה של הרב אקסלרוד, אז הוספנו על הפס"ד שברגע זה הגיע פקס מהרב אקסלרוד והוא הוסיף על פסק-דין את השורה "הגיע עת אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב כמלך המשיח על כסא השם" וחתם, וכתבנו שנביא את חתימתו אחר כך. כעת היו שלושה רבנים מארץ הקודש ועוד שני רבנים מקומיים, הייתה זו פריצת הדרך. ביום ב' אייר, "לכתחילה אריבער" - חמישה רבנים שחתמו על הפס"ד ה"מהפכני" הזה, מכתב קבלת המלכות וההתחייבות שלנו מעשרה יהודים. כעת יש ביד

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

משהו לתת לרבי בעניין "עשו כל שביכולתכם".

ב' אייר תנש"א - הרבי מקבל את הפס"ד שהוא מלך המשיח

כאמור לא עוברות שלוש דקות מההודעה שהגיעה החתימה של הרב אקסלרוד, ומודיעים לנו שהרבי כל רגע מגיע. קפצנו מהמכונית ונעמדנו. הרבי מלך המשיח יוצא מהמכונית, וכאילו שהוא מחכה לזה. הוא הולך לכיוון המקווה, אבל נעצר לשבריר שניה, מחכה שניגש אליו. אצל הרבי כל התנועות מהירות וזריזות, וכאן נעצר קמעא מביט אלינו בפנים מאד מאירות. ניגשתי לרבי מלך המשיח, ואמרתי שפה נמצאים הפסקי דינים על הרבי מלך המשיח, וכאן זה מכתב מעשרה יהודים. הרבי הסתכל עלי, מסתכל אחר כך על כולם, סקר את אלו שעמדו שם, את הקבוצה, במבט מאיר עם חיוך ואומר: **"ישר כח, ישר כח!"** והכניס את המעטפות לכיס ה"סירטוק" על לוח לבו הקדוש.

הבנו שהפעולה הצליחה ואנו על הדרך הנכונה. היינו נרגשים באופן שפשוט אי אפשר לתאר את זה. אני לא זוכר הרבה זמן את עצמנו ככה.

החלטנו שזה לא מספיק וצריך להביא לרבי את הפסק עם החתימה של הרב אקסלרוד, ובאמת כשהרבי היה במקוה, הגיע עקיבא המזכיר של הניידות בניו יורק בריצה עם הפסק מהרב אקסלרוד. המזכיר שליווה את הרבי היה הרב בנימין קליין, והוא ראה את היחס החם של הרבי לדברים שהבאנו לפניו. הבאנו לו את הפסק מאקסלרוד, ואמרנו לו אנו מבקשים שימסור זאת לרבי, וזה בהמשך למה שנתנו לרבי לפני כן. אח"כ הוא סיפר שהוא נתן את זה לרבי אחרי שהרבי יצא מהמקוה, אז הרבי לקח ושאל אותנו האם זה חלק ממה שהם הביאו קודם? והרבי היה מאד שבע רצון, ושוב הרבי הכניס את זה בכיס הפנימי של המעיל.

נסיעה לקראת הפס"ד על הציונים בניו יורק

אחרי מסירת הפס"ד החלטנו לנסוע מיד לאוהל של הרבי הריי"צ לקראת שם את הפס"ד ולהתחנן על הגאולה עוד לפני שהרבי יגיע לשם. נסענו במהירות לאהל של הרבי הריי"צ. הגענו לשם, בהכנות המתאימות כמובן, דפקנו בדלת, נכנסנו, ואמרנו שבאנו למסור את הפס"ד שהרבי הוא מלך המשיח שחייב להתגלות מיד, אמרנו את הקאפיטל של הרבי [צ"ל] והתחננו שהרבי יתגלה תומ"י ממש. קראנו גם את המכתב של העשרה יהודים ויצאנו החוצה. תוך כדי שאנו יוצאים מגיע הנהג לבדוק אם מישהו נמצא כאן, יצאנו ובאותו רגע הרבי נכנס.

משם פנינו לציון של הרבנית חיי מושקא, ולציון של אם המלך, הרבנית חנה, התחננו שתרחם עלינו כאם על בנים, וגם שתפעל אצל בעלה רבי לויק, ישי אבי דוד אב המלך, שתפעל בשמים שיכריחו במצות כיבוד אב ואם שהרבי מלך המשיח יתגלה תומ"י ממש, בלי עיכובים לעיני כל בשר.

משם חזרנו ל-770 והרגשנו ששלב ראשון בפעולה מצדנו נעשה.

תשובת הרבי על היציאה מהארץ

בערב הייתה חלוקת דולרים והרבי פנה אלינו בפנים מאירות מאד. למחרת בבוקר פתאום אנו מקבלים תשובה על המכתב שכתבנו לפני שיצאנו מהארץ: **נת' אזעה"צ, והעניין** [או הענינים]. כנראה העניין הידוע של מלך המשיח שזה הזמן המתאים (כידוע שהרבה פעמים בהם הכניסו לרבי דו"ח על פעילות בעניני משיח, הזכיר הרבי את הענין, או הענינים?). הבנו שהרבי מאד מרוצה מזה שבאנו.

בבוקר אחד מהשלישיה שלנו שר ב-770 חזק, אז נהגו לשיר בהתוועדויות 'שישו ושמחו בשמחת הגאולה הנה הנה משיח בא', והרבי הי' מעודד חזק עם הידיים, ושמריה התחיל את זה לפני התפילה. אחד מאלו שחושבים עצמם למקורבים נוף בו, מה זה, באת פה לעשות סדרים וכו', אבל אח"כ כשראה את הפתק שקיבלנו שבאנו אז הוא השתק. ראו שהרבי רואה בזה שליחות נעלית, אך

כמובן הכל נעשה על ידינו [מלמטה לא ע"י הרבין] כאשר בא כל הזמן עידוד מהרבי.

אור ליום ד', ג' אייר - הקמת מטה משיח

באותו לילה אספנו כמה עסקנים ומשפיעים מקראון-הייטס, בערך עשרים-שלושים עסקנים אצלנו במשרד, שהפך באותה תקופה למטה וחדר מבצעים חדר מלחמה לעניין המשיח, וקיבלנו שם החלטה: להקים מטה משיח. חילקנו את העבודה לועד משפיעים, ועד מימון, ועד מחנכים, ועד פרסומת, כאשר מעליו עומד המטה. כתבתי את הפרוטוקול וכולם חתמו, וכתבתי אז בצד: ויחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד. לא יודע, כך יצא לי אז במעמד רבים. אמנם כבר בעבר ברוסיה השתמשנו בנוסח הזה, אבל פה זה היה שונה. בנוסף לכך כתבנו שהוחלט לעשות כנס מטעם המטה ב-770.

כ"ד

תן יד לביאת המשיח

כאסיפת עסקני אי"ש שיחיו

הרקם מטה לביאת המשיח כדי להביא לפועל את הוראות
כ"ק אדמו"ר שליט"א
להבאת המשיח בפועל ממש
אנ"ש והתמימים שיחיו
מוזמנים לאסיפה דחופה ביותר שתתקיים

היום

יום חמישי ד' אייר
ה'תש"ח
ש"ח אראנו לפלאות
האסיפה תחיל אי"ה בשעה 9:30 וחסתיים בשעה 11:00
770 איסטערן פארקוויי

בתוכנית מעשית ומפורטת

זכות וחוב קדוש על כל אחד ואחד מאנ"ש שיחיו
להשתתף באסיפה מיוחדת זו

המטה לביאת המשיח

המודעה על כינוס 'מטה משיח' הראשון

נודע לנו באותם ימים, שבשבת קם יהודי ואמר לרבי שמבקשים שהרבי יתגלה, שהרבי יגזור שמשח צריך להתגלות וכד'. פניו של הרבי מאד הרצינו והרבי לא אהב את זה ואמר מה אתם מטילים עלי עבודה חדשה. לימים נראה לי שהבנתי את זה, למרות שבנוגע לענינים של הרבי אפשר להגיד רק לפי עניות דעתי. הרבי כמובן לא מפתח מעבודה חדשה. אך שנה מאוחר יותר ראו, שאם אנחנו לא רוצים לעשות את העבודה, אכן התחילה "עבודה חדשה" של "את חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם"..." את זה הרבי רצה למנוע, ולפעול שמתוך שמחה וטוב לבב נבקש את התגלות מלך המשיח באותה שנה תנש"א.

אז לא הבנו את הדברים כל כך, וניסינו מתוך השיחות להבין, לדלות ענינים. כתבנו כל מה שאנו עושים, לא כשאלה אלא כהודעה. אבל התגובות היו כ"כ חמות שהתפלאנו. הכנסנו כאמור את ההודעה שהולכים לעשות כינוס גדול ב-770 ביום חמישי בערב, של יעשו כל שביכולתכם, אורות דתוהו בכלים דתיקון ביום חמישי בערב. את הפתק הכנסנו ביום רביעי בבוקר וקיבלנו מיד תשובה. היו שם מספר דפים עם התכניות, עם אנשי המטה וכו', הרבי כתב: "כל זה נלקח להציון אעה"צ". זו לשון מיוחדת, והבנו שהרבי מאד מרוצה מזה. בכל 770 ובכל קראון-הייטס היו תלויים מודעות על הכינוס.

רבי קראון-הייטס חותמים על הפס"ד

ביום רביעי אה"צ פנינו לשני הרבנים הנוספים של הבד"צ המקומי וביקשנו מהם שיצטרפו לפס"ד. הם חתמו על זה, הרב יהודה קלמן מארלאו (ע"ה) והרב אברהם אזדאבא, ורצינו למסור את זה לרבי. מעניין: הרבי בדרך כלל חוזר מהאוהל שעה שעתיים אחרי השקיעה, וכאן באותו רגע שחותם הרב אזדאבא, הרבי מגיע ל-770.

התקשרתי למזכיר ואמרתי לו שאני רוצה לתת את הפס"ד. הוא שאל איזה פס"ד. אמרתי לו שהרבי מלך המשיח צריך להתגלות. הוא אומר לי: נו אתה יודע מה, אני בסך הכל נושא הדואר,

העובדות שמאחורי הפסק

דוור, תשים את זה במעטפה סגורה כאילו אני לא יודע מה שכתוב כאן וככה אמסור, וכך עשיתי.

כשקרא לי לתת את התשובה, שאל אותי המזכיר: תגיד לי הרבי כבר ראה את מה שכתוב פה, את הפס"ד הזה. ופתאום הוא עם פנים מחייכות כאלה... אמרתי לו אני מוכן לענות לך בתנאי שלא תתרגז עלי. הוא הבטיח, ועינתי שהעברתי את זה לרבי אתמול ליד המקוה. ומה הרבי אז אמר? אמרתי לו 'ישר כח ישר כח'. ואכן, כשהוא מסר את זה הרבי פתח את המעטפה וחייך מאד, והרבי אמר לתת את אותה תשובה שנתתי הבוקר. - "כל זה נלקח להציון אעה"צ". הבנתי שהולכים בכיוון הנכון כמו שאומרים, והחלה תזוזה גדולה.

במקביל להמשך ההתחממות על טפסי קבלת המלכות, הלכו ונפוצו בעולם השמועות שהרבי לא מרוצה ממה שאנחנו עושים. הגיעו הדברים עד כדי כך, שכמה מגדולי השלוחים בארץ ובאירופה כתבו לרבי מכתבים, בהם הביעו את חששם לעתיד הפעולות החב"דית שהם עמדו בראשם.

בשבת פרשת אחרי-מות קדושים, במהלך ההתוועדות, הרבי -כפי הנראה- התייחס לטענות והפחדים ואמר:

ישנו מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכך שמרעישים שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש, ובהיותם אנשים 'פתוחים' מבטאים הם בדיבור את פליאתם ודאגתם:

כאשר משיח יבוא מיד, מה יהי' - שואלים הם - עם כל הפעולות והעיניים שפעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, הן בין בני"ו והן בין אוה"ע, שקשרו (ובפרט עסקני ציבור), ועוד כיו"ב?

המענה על זה הוא, שאין מה לפחד, כיון שגאולה אין הפירוש שבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנפעלו (ע"פ תורה) בגלות; אדרבה: גאולה כוללת בתוכה את כל העיניים (טובים) ד"גולה", באופן שהם מתעלים למצב דגאולה, למעלתם ושלמותם האמיתית - עי"ז שמגלים בהם את (האל"ף) אלופו של עולם, הכוונה ותכלית האמיתית בכל הפעולות (שבזמן הגלות) - כפי שכל זה מגלה את "כבודו" של הקב"ה.

ובמילא אין מה לדאוג אודות הפעולות - אפילו בעיני רשות - שפעלו (ע"פ תורה) בזמן הגלות. ואדרבה: מזה ישנה הוראה - שכל בעל עסק וכיו"ב צריך לחפש דרכים כיצד גלות בעיני העסק וכו' שלו "כבודו" של הקב"ה, ולנצל את עסקיו ונכסיו וקשריו - להוסיף בתורה ומצוות.

אגב, באותה התוועדות הרבי פנה לעברנו כמה פעמים, ועודד אותנו בתנועות נמרצות בידיו הקדושות. במיוחד כאשר שרו את שירת "שישו ושמחו בשמחת הגאולה" (וגם לשיר זה התייחס הרבי בשיחה).

כינוס משיח ראשון ב-770: 250

חתימות לקבלת המלכות

ד"ר י"ס הספירה התשי"א

לאנ"ש שי' דקראון הייטס

בהמשך להחתעוררות הגדולה לקיום
הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א
ללמד עיני גאולה ומשיח כרבים

הגו למיסס כזה את רשימת השיעורים כרכים בעניני גאולה ומשיח שנועדו לנו עליהם לע"פ
(ונא להודיעו השיעורים נוספים ע"פ למיססם).

- ככל יום משעה 5:30 עד 6:45 בערב מתקיים שיעור כלי כרכים בשמות כ"ק אדמו"ר שליט"א כביהמניס ליוכאווטיש שכליכאווטיש - 770.
- ככל יום משעה 7:00 עד 8:00 בערב מתקיים שיעור נוסף כרכים בחזרת כ"ק אדמו"ר שליט"א כביהמניס - 770.
- ככל יום א' בשעה 7:00 בערב מתקיים שיעור כרכים בהל' מליכס ע"י הרב א. העלער שי' חבר הבר"ץ דקראון הייטס כביהמניס - 770.
- ככל יום ג' בשעה 9:00 בערב מתקיים שיעור כרכים במאמרי כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"י הרב יואל כחן שי' כביהמניס - 770.
- ככל יום ג' בשעה 9:00 בערב שיעור כרכים כאנגלית בעניני גאולה ומשיח ע"י הרב יונה אבאן שי' בהוד החרוד.
- בימי שני ושלישי: במשך כל היום אפשר לשמוע שיעור כרכים בהל' מליכס - כאנגלית ע"י הטלפון: 953-4040 (718).

•

כמ"כ מתקיימים בשל אלו ע"י ההלדים החמימים שיחי
בי"וד משמרות בששן כל היום כל"סור בשמרת
בחזרת כ"ק אדמו"ר שליט"א
בעניני גאולה ומשיח
וכל המענין יכול להגטרף לא מהם כשעה הנהלה לו.

המטה העולמי לביאת המשיח

על הנוחות מרבים האחרונים של הימתי"ו האיל
כ"ק אדמו"ר שליט"א לנחת ויחא כל לו בחולות
רוב העינים חסדי ריכרי שיחא באופן וליחוק
אזו נ"י סלה אפסי על הדין.

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

למחרת היה הכינוס הגדול ב-770 מטעם מטה משיח שזה עתה הוקם. היה מלא מפה לפה, הרבנים דברו והיה מאד חזק, כולם הרגישו את גודל השעה וציפו שהרבי יתגלה. הרב גרליק ביקש לדבר והקריא את התשובה שקיבל באיטליה, ודיבר שצריך לפעול פה את עניין ההחתימות שהרבי הוא מלך המשיח. כתבתי נוסח של קבלת המלכות: **כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח כל הנאספים כאן מקבלים עליהם מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, לפעול במס"נ בכל רצונו וכל מה שידרש מאתנו ומתוך שמחה וטוב לבב** וכו' בנוסח הראשון עוד לא היה יחי אדוננו כי זה לא היה הנוסח שהוכרז ברבים, אלא רק שאנו מקבלים עלינו את מלכותו של הרבי מלך המשיח, ושיתגלה. חתמו על זה 250 איש בסוף האסיפה.

למחרת עש"ק תזו"מ וי אייר לקחתי 4 דפים צפופים עם החתימות, לא צירפתי לזה שום דבר ושום דו"חות, כי רציתי לראות את תגובת הרבי רק על זה. נתתי למזכיר הרב גרונור בעש"ק אחרי מנחה כדי למסור לרבי, והלכתי לחדר.

תשובת הרבי על החתימות

פתאום אני מקבל טלפון מר' לייבל גרונור שאבוא מיד. רצתי מהר - יש לך תשובה. הוא נותן לי את הפתק המתוקתק - המענה הכללי על הדו"חות של אותם ימים:

"נת' ות"ח, ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתינת כח דחז"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו'.

והזמ"ג שבאים מחודש ניסן והשפעתו ונכנסים לחודש אייר (ר"ת האבות ורחל - רגל הד') כמפורש בכמה מקומות.

בשנת הוי' (ת)הא) ש(נת) א(ראנו) נ(פלאות) אזכיר עה"צ."

כשנתקבלה התשובה על החתימות זה פרץ את כל הגבולות. הבחורים רצו, צילמו את זה בהגדלה (כולל הנוסח אנו מקבלים עלינו את עול מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לפעול ולעשות ככל רצונו במס"נ), והדביקו את הנוסח ואת התשובה של הרבי על כל הקירות ב-770.

מרום התלהבות על התשובה שלחתי לקנות בקבוק גדול של משקה [אצל הרבי לפני שבת מכניסים בקשר עם אירועים גדולים של בתי חב"ד וכו' בקבוקי משקה, והרבי קורא לבוא ולהכריז על הפעולות ומוזג מהבקבוק שנלקח לאירוע]. שלחתי את הבקבוק למזכירות, וכתבתי שהמשקה הזה הוא בקשר להתועדויות שיהיו בכל מקום ומקום בענין קבלת מלכותו של הרבי עיי העם. אך המזכיר תיכף אמר שכלל לא ברור אם יגיש את הבקבוק הזה...

<p>נת' ות"ח ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתינת כח דחז"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו'. והזמ"ג שבאים מחודש ניסן והשפעתו ונכנסים לחודש אייר (ר"ת האבות ורחל - רגל הד') כמפורש בכמה מקומות. בשנת הוי' (ת)הא) ש(נת) א(ראנו) נ(פלאות) אזכיר עה"צ</p>	<p>על ש תלמי, ה' אהרן האש"א. על דחז"ל, א"ר - כ-250 מתנות לא אה"ה ומתנות, (הוא) 25 אזכיר עה"ה אצנת כיום, ושלחתי:</p>
---	---

המענה על החתימות אותו צייה הרבי להגיש לר"ד בידיו

העובדות
שמאחורי
הפסק'

בליל שבת כבר היה כל 770 על גלגלים, כשראו את הפתקים שהרבי קיבל את החתימות ות"ח, וצריכים לקבל את מלכותו. הזקנים וכל אלו שלא רגילים לטילים לא קונבנציונאליים, נכנסו קצת... האורות דתוהו התחילו קצת לשפף את הכלים דתיקון.

שטר שיצא עליו ערעור - ונתקיים

התפילה היתה מאד שמחה, הרבי עודד חזק עם הידיים, ויצא החוצה מלווה בשירת הקהל "שישו ושמחה בשמחת הגאולה". עמדתי ראשון בשורה של המעבר והרבי עשה לי חזק עם היד, הרגשנו שהעסק התחמם בצורה בלתי רגילה. מיד אחרי התפילה התחברו מעגלים והתחילו לשיר "זאל שוין זיין די גאולה", ובאופן ספונטני נפל ברעיוני ואמרת לחבריה - שצריכים לשיר בניגון הזה את המילים "יחי אדוננו", כפי שנכתב לרבי בדו"ח של 'מטה משיח'! התחלנו לעשות 'קולעס' ב-770 מרוב שמחה, הבחורים התלהבו וחשו שבכל רגע צריכה להגיע ההתגלות - וזה עצמו התגלות, עצם זה שהרבי נתן אישורים לכל הנ"ל מאז ב' אייר.

בלילה הלכנו לכמה "שלום זכריס" ובכל מקום שרנו יחי אדוננו. אני זוכר שכל הלילה חשבתי מה אני הולך לעשות מחר, אם אלך להכריז, איך אכריז, האם הרבי יסכים שאכריז, איך תהיה ההכרזה. לא יכולתי לישון כל הלילה מרוב התרגשות.

ר' משה סלונים [ע"ה] ניגש אלי אחרי התפילה לפני ההתועדות, שאל אותי מה אתה הולך להכריז, האם תכריז - ור' משה סלונים היה ידיד נפש שלי, כמו את, איתו הייתי מתייעץ הרבה. לא ידעתי בעצמי מה לעשות, ואמרת לי: נראה מה יהיה בהתועדות, לפי המצב, כבר אבין מהרבי עצמו.

פתאום באים לספר לי שהפתקים על הקירות מזוייפים, כל מיני דברים כאלו. מי אומר את זה? אחד מה"ציורים" החשובים, בנימוק "הגאונים": לא יכול להיות שהרבי נתן כזה דבר... ניגשתי אליו לפני ההתועדות ושאלתי אותו: מה זה, אתה ירבעם בן נבט? למה אתה אומר דבר כזה? הוא אמר שלא יכול להיות שהרבי ענה כזו תשובה. אמרת לי: לפני שאתה אומר שזה לא יכול להיות, לך תברר אצל המזכיר אם זה היה, הוא קרא לי ונתן לי את זה.

הוא אכן הלך למזכיר, ואז התגלה לי דבר נוסף. הוא בא למזכיר וצעק איזה בלגן הולך למטה, על כל הקירות מודבקים הפתקים, וטראה מה שיקרה לנו כבוד ליובאוויטש וכו'... אז המזכיר עונה לו: מה אתה רוצה ממני, הרבי נתן לי פתק כזה, ואמר לי לתת לו אותו ביד! כלומר לא רק שזה הנוסח שהרבי ענה, אלא הרבי נתן לרב גרונר את הנוסח מודפס עם המהדק, ואמר לו את זה תתן לו ביד. זו הסיבה שהוא קרא לי בטלפון לבוא, אחרת היה יכול לומר לי בטלפון קיבלת על החתימות את הנוסח כמו אתמול, אך הרבי אמר לתת לי את הפתק ביד. מסתבר שהרבי ראה הקיטרוגים מראש, וציוה למזכיר לתת לי פתק ביד, כדי שלא תהי' שום אפשרות לערעור. ועל זה הוציאו דיבה שזה מזוייף!

התחילה התועדות, התועדות ו' אייר ש"ק תזו"מ - ההתועדות בה"א הידיעה. מי ששם לב רואה את ההבדל בין התועדות זו להתועדות השבת שלפניה, פ' שמיני, בה אף אחד עדיין לא עלה על שום דבר ורק היה לחץ. בשבת הזו - כל ההתועדות היתה על משיח! הרבי התחיל את ההתועדות עם משיח, ניגנו "זאל שוין זיין די גאולה", ואח"כ כל הזמן "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". הרבי מסתובב אלינו, לאבי טאוב ואלי ולשמריה הראל, ואמנם תמיד הרבי נהג להגיד לנו לחיים בשבתות שהיינו שם, אבל כאן הרבי הסתובב אלינו בשתי ידיים, ובתנועה כזו של חזק, חזק, חזק, הרגשנו שהרבי מעודד להמשיך להמשיך בכל הכוחות בעניין של משיח, לא להתפעל.

הכרזת המלכות ברבים

עברו כמה שיחות כמעט עד סוף ההתועדות. ואז, בעת שהרבי אמר שיעלו ויכריזו אלה שהכניסו משקה, מתבטא הרבי בנוסח חריג ויוצא דופן: שההכרזה כעת, כך הרבי אומר, תהיה הכרזה ופרסום

בכל העולם ובכל סדר ההשתלשלות!

[יצויין גם שזה היה בהמשך למה שהרבי דיבר, שהעבודה צריכה להיות באופן של רצוא ושוב, ולא באופן של נדב ואביהו שהיה רק רצוא, אף שזו הייתה עבודה חדשה למעליותא, עבודה שלא היתה לפני כן, אך בכל אופן צריך להיות האופן של רצוא ושוב ונשמות בגופים דווקא כמבואר בלקוטי תורה; רמזתי לפני כן שכאשר היינו באוהל כתבנו שאנו מוכנים לכל עד למסירות נפש, והרבי אמר שזה צריך להיות בגופים דווקא].

אני שומע כזה דבר, הבנתי שזה סוג ההכרזה שעכשיו צריך לעלות ולומר... הבנתי שהרבי מתכוון שכן אעלה ואכריז. אך בכל אופן עדיין לא היה לי את האומץ ודי רעדתי, פחדתי והתרגשתי וכו', הרי כשעושים דבר כזה לפני הרבי, אם חלילה זה לא לרצון אזי...

היו שם כשבע-עשרה בקבוקים, כולם עלו, הכריזו, קצת שרים באמצע וכו', פתאום נגמר ואני עוד לא עליתי, כי המזכיר אמר שהוא לא יגיש את הבקבוק אם לא ישאל את הרבי. פתאום המזכיר עושה לי סימן חזק בשתי ידי לבוא מהר למעלה. הבנתי שזהו זה, יש אישור.

התחלתי לעלות, אמרתי לאבי טאוב - בוא, אנחנו תמיד ביחד. אבי הולך ככה מאחורי, ומצד שני מגיע שמריה הראל, אבי עומד מצד אחד לשמור עלי אם יקרה משהו... ומצד שני עומד שמריה. הרבי מסתכל עלינו, לוקח את הבקבוק, שופך חצי כוס, ממש המון משקה לי ולאבי, שמריה עומד בצד השני והרבי שואל את גרונו "גם הוא איתם?" והרבי נתן גם לו, נהיה שקט דממה, כל הציבור המתין לזה, היה אפשר לחתוך את האוויר בסכין, אספר מה שהכרזתי, ומה שסיפרו לי מסביב כי הייתי מה שנקרא לגמרי לא במקום.

עמדתי מצד ימין של הרבי, אבי עמד מאחורי, ושמריה עמד ממולי והכרזתי כאילו כלפני, הרמתי את הראש, והכרזתי באידיש... בערך מה היו המילים... היתה כזו דממה שראו גם שהרבי...

כיוון שלאחרונה היו פסקי דינים ע"י רבנים ובתי דין בישראל שהגיע עת הגאולה, ולאחרונה ממש ישנם פסקי דינים שהרבי הוא מלך המשיח והוא צריך להתגלות ולגאול את עם ישראל, לכן אנחנו מקבלים עלינו בזאת את מלכותו של הרבי מלך המשיח, לעשות כל מה שביקש מאיתנו במסירות נפש, ואנחנו כולנו מכריזים:

- יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שדהיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

לאחר מכן שמעתי שהרבי חיך שלוש פעמים כשאמרו שהוא מלך המשיח, חיוך רחב שהרבה זמן לא ראו. את ה"יחי" הראשון אמרתי בצעקה, ורק חלק קטן בציבור ענה יחי, כולם היו בהלם ולא תיארו לעצמם דבר כזה. היום זה מילתא דפשיטא, אך אז זה היה פשוט הלם, שמריה ענה יחי עם הקול הגדול והוא היה ה"יחי" החזק. צעקתי פעם שניה וחלק יותר גדול בציבור ענה יחי, ופעם שלישית צעקתי יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! והרבי נתן כזה חיוך, וכל הקהל צעק יחי, יחי, יחי יחי יחי [כמו שהילדים אומרים אחרי הפסוקים], והמשיכו באופן ספונטני לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה של 'חיילי אדוננו' בהתלהבות גדולה.

הרבי אמר לפני כן (כפי שאפשר לראות בשיחה המוגהת), שהיום בפרשת תזריע מצורע, עוד לפני מנחה, תהיה לידת והתגלות המלך המשיח עד שכולם יוכלו להכריז שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. זו הייתה עת רצון מיוחדת, ותכננתי להכריז שהחינו, אך מרוב התרגשות הכל ברח לי מהראש. עוד הספקתי להגיד לרבי 'לחיים' והרבי ענה לחיים ולברכה חזק, ועוד נשאר קצת מהחיוך שהיה כל זמן ההכרזה שאני לא ראיתי. שמחתי שיצאתי בחיים מכל העניין...

הלכתי על הספסל מתננד, ואבי מאחורי מחזיק אותי שלא אפול, הגעתי למקום ובירכתי שם בקול "שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". מרחוק שמעתי שר' בערל ליפסקער בירך שהחינו,

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

ואחרי ההתוועדות עוד רבים ברכו שהחיינו. אני זוכר שהיתה אופוריה אי אפשר לתאר את השמחה שהיתה. אחד אמר לי שהשווער שלו אמר לו אחר כך: אני לא משיחיסט, אבל ראיתי את הרבי כשנחשון הכריז, ואת השביעות רצון שניכרה על פניו ראיתי בעצמי!

בהתוועדויות בכל מקום לקחו לחיים, לפני מוצ"ש הלכנו למעריב, ואני זוכר שר' חייקל חאנן פגש אותי בדרך ונישק אותי בהתרגשות. יהודי מזקני החסידים שהרגיש שכל הענינים הולכים עכשיו לקרות.

מוצאי שבת קודש - הרבי מעודד את שירת יהי אדוננו

הגענו בחזרה לפני מעריב לזאל הקטן למעלה, והתחלנו לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה הידועה של היום. שרו את זה המון זמן ופתאום הרבי יצא למעריב, ובדרך כלל הסדר היה ששרים עד שהוא נכנס, סוגרים את הדלת של הזאל הקטן ומתחילים מעריב. וכאן הרבי נעמד ליד הסטנדר, ועושה לציבור ככה בשתי ידיים שישירו! הרבי עשה לכל עבר, שרו חזק וזה היה משהו... זה היה לפני מעריב, היו שם מעט אנשים, כי זה באולם הקטן למעלה.

בלילה כשעשו את החזרות על דברי הרבי משבת, דיברו בכל מקום על זה. אפילו הרב יוסף וויינברג שמוסר שיעור תניא ברדיו, ובהמשך חוזר על השיחות שנאמרו בהתוועדות, סיפר "שהיום היו ענינים נעלים" (הוא חשש להגיד את זה ולא ידע איך).

כאן התחילה מסכת יסורים חדשה, כמו תמיד אחרי גילוי אור גדול מורידים לנו את האף שלא נחשוב שאנו לגמרי בשמיים. בבוקר נכנס למוזכירות הרב גרליק, רבה של מילאנו, והמזכיר שהיה שם נתן לו שטיפה רצינית. אותו מזכיר קיבל כבר טלפונים מכל העולם כולו "הצילו, משוגעים, הורסים את ליובאוויטש, את כל העבודה שלנו, ומה יעשו ומה יקרה אם משיח יבוא, אוי ואבוי!..."

[אתם בוודאי מכירים את הסיפור הידוע, שפעם באה אשה אחת לבעלה ובכתה, כי שמעה "מגיד" שדיבר אצלם בבית-הכנסת בשבת, ותיאר לשומעים שמשיח עומד להגיע, הכל ישתנה, וצריך לחזור בתשובה. האישה באה הביתה בוכה, לא יודעת מה יקרה ומה יהיה, ובעלה מרגיע אותה: עברנו כבר הרבה דברים, הפרה שלנו מתה, הבית הקודם נשרף והכל עבר והחזקנו מעמד, גם כשיבוא משיח נעבור את זה...].

הם כנראה הסתמכו על דברים מהרבי וכיו"ב, לא ניכנס לפרטים ולא נרבה בשבחן של ישראל במרכאות. באותו רגע שהמזכיר קיבל את הטלפון נכנס הרב גרליק, והוא הראשון שהמזכיר "נפל" עליו. הרב גרליק לא התרגש יותר מדי, אמר שכל זה מהרבי, ואין כאן מה להתפעל. אבל אלי, כיוזם הפעולה, כמובן באו מיד בטענות. חשבתי בתחילה שזה משהו מהרבי והתחלתי לפחד. פתאום בא אלי פלוני ואומר שיש מהרבי דברים מי יודע מה ותדע לך ש... בא אלי ידיד נוסף - שהיה בהתחלה עם 'מטה משיח' חזק, אך תיכף חלשו ידיו - ואמר: קחו את הרגליים ותסעו מפה כי יכול להיות שזה...

החלטתי אם כך, אכתוב לרבי מכתב שאם ח"ו הפעולות שעשינו לא בסדר, ואם משהו לא לרצון, אז כמובן שלא זו היתה הכוונה, ואני מיד עוזב ונוסע. כתבתי פתק, ממש בכיתי, חשבתי אולי באמת משהו לא בסדר. זה היה יום ראשון, והחלטתי שאני עובר בחלוקת דולרים ולפני כן נתתי את המכתב.

הרבי מעודד להמשיך למרות השמועות המבהילות

כשהתחילה חלוקת דולרים, אבי טאוב עמד יחד אתי ואמרתי לרבי שאנחנו רוצים לנסוע לארץ. בדרך כלל כשאומרים לרבי שנוסעים לארץ הרבי נותן כסף לצדקה באה"ק, ושהנסיעה תהיה בהצלחה וכיו"ב. כאן כאילו הרבי לא שומע והרבי ממשיך לתת לנו עוד דולר. בדולר הראשון אומר "ברכה והצלחה", וכשאמרתי שאנו רוצים לנסוע לארץ הרבי לא עונה, רק נותן לי עוד דולר ואומר "כפליים לתושיה".

אבי טאוב אמר לעצמו שאם "לא הלך" איתי, אז הוא יגיד. הוא עובר אחרי ואומר לרבי "אנחנו נוסעים היום לארץ". ושוב: הרבי נותן לו עוד דולר ואומר באנגלית "כפליים לתושיה" ("דאבעל פארשן אוף בענעדיקשענס"), ואח"כ אמר לשנינו: "אָ דאנק אויף די ספרים [=תודה על הספרים]".

באותו יום ראשון בלילה, התברר לנו שהיה עוד סיפור. העיתונאי שמואל שמואלי מעיתון "ישראל שלנו", שמע ליחשופים על מה שהיה בשבת וכל הדברים אחר כך, ומכיוון שתמיד הרבי התייחס אליו באריכות בדולרים, החליט לשאול על כך את הרבי. הוא עבר ושאל את הרבי: האם נכונה השמועה שהרבי אומר שצריך להתרחק מ"נחשון וחבורתו".

הרבי ענה לו: "אין לי שום שייכות לשמועות!" "אם הייתי מתעסק בשמועות לא היה לי זמן לא להתפלל ולא לעשות שום דבר!" "אינני מתעסק עם שמועות לא לכאן ולא לכאן!" המזכיר ניסה לדחוף אותו כשהתחיל לשאול, אך המענה של הרבי היה ברור.

חכיתי למחרת, וראיתי שהרבי לא עונה על זה שרוצים לעזוב למרות כל הדברים, ומצד שני לא ידענו, כי היו שהסבירו שהרבי לא התכוון ב"תשואות חן" להמשיך בהחתמות, אלא לפעול עם אותם מאתיים וחמישים שכבר חתמו. הסברים שלמים, העיקר שנפסיק לעשות "בלאגן"... ואני אמרתי: הרבי כתב, פה זה לא משחק.

המשפיעים מחליטים והרבי מאשר - להמשיך בהחתמות

בגלל כל השמועות השליליות והשקריות שהופצו כל הזמן, החלטתי שאני אוסף את ועד המשפיעים של 'מטה משיח'. אספנו את כל המשפיעים של קראון-הייטס, כל הרבנים החשובים, ועשינו אסיפה.

די יום ה' א"י ה'תשנ"ב
 ק"א ארמז"ל שליט"א מלך המלכים
 באספנו להפגישתנו היום אלהים אצלנו
 עם אמצעי ממשלן עסקנינו ומשפיעים (המוזר
 המשפיעים) מבין דוברי על יום שלא להפסיק
 קנין ההתאמה על צד ההתאמה והמסונס
 מביןן שלא הגיה שלם הוואג אמוג מלד
 מה שלגיה גיום ועל אמוג סקולדי נמלדי
 והממש זלכן המלס אמלסן (הק במלן
 למג הווג הוואג אמרג) אמלסן שלם דוב
 לסלס יוגמר הענין אמלסן מוט דהקוג
 המלס דלסלם זכר טוד אמז (א)
 ממש ממש ממש
 ולמלס דוב ק ה'לדי העלמ
 נמלסן

העובדות
 שמאחורי
 הפסק'

הוסברו להם כל השמועות והחששות מכאן, והתגובות של הרבי מכאן, והם אומרים לי ככה: כל זמן שלא שמעת מהרבי עצמו דבר אחר - אתה ממשיך עם כל השטורעם.

ר' שמריה הראל המשיך איפוא לעמוד ב-770 עם הבקבוק שקיבלנו בשבת מהרבי, אנחנו היינו מביאים כל פעם מישהו שיחתום, ואחרי שחתם קיבל מהבקבוק הזה לחיים.

היו הרבה שפחדו לחתום מכיוון שבנוסח מתחייבים לעשות כל מה שיראה לנו במסירות נפש, וזה לא משחק. לאידך, הרבה אנשים חתמו (גם כאלה שהיום היה קשה להאמין עליהם שיעשו כזה דבר...).

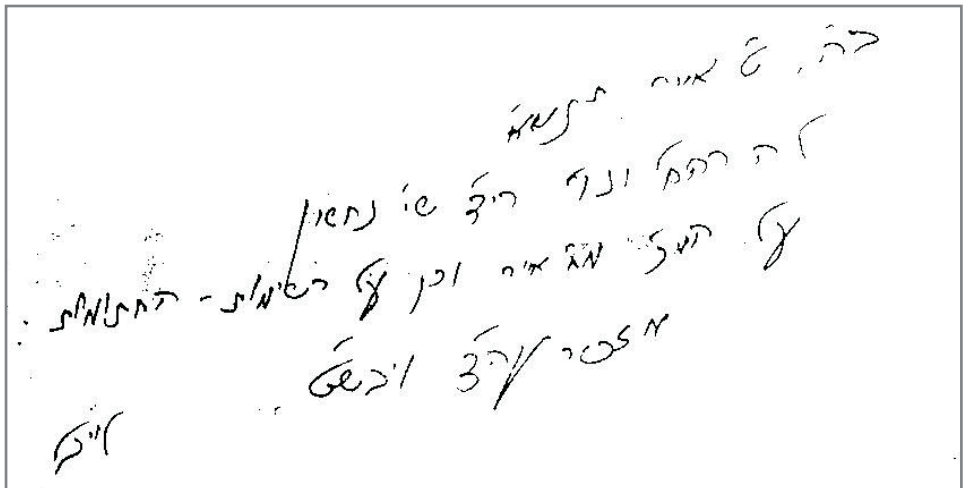
קבלתי ידיעות שגם בארץ מופצות שמועות שהרבי לא מרוצה, וכאילו הרבי יצא מאוחר לתפילה ביום ראשון בגלל זה, ושוב פעם אותם לחששים, אך אנחנו המשכנו להחתים. ביום שני לקחת את חבילת החתימות מס' 2 - שם כבר היה כתוב על פתקי ההחתמה "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" - והכנסנו את זה במעטפה אחת, במעטפה שניה הכנסנו את החלטת ועד המשפיעים שחייבים להמשיך בהחתמות קבלת המלכות, וכל עוד אין הוראה אחרת אנו מבינים שכך צריך לעשות.

בכוונה חילקתי לשני מכתבים, בבחינת "והי' המחנה האחד לפליטה", כלומר אם אחד לפחות יוכנס פנימה... כמובן שעל המעטפה לא מזוהה מה זה וממי זה כדי שזה יהיה ישר לקודש ללא עיכובים. נתתי את זה ביד למזכיר והוא נתן את זה לרבי.

למחרת ביום שלישי ט' אייר הרבי נסע לאוהל, חיכתי בחוץ לראות את הרבי יוצא למכונית, והרבי עשה חזק ביד. המשכנו לעמוד שם בצד, ופתאום המזכיר עושה לי סימן. ניגשתי אליו, והוא אומר יש לך תשובה - "אזכיר עה"צ ויבשר טוב", על שניהם. שאלתי אותו שוב על מה התשובה, והוא אמר: נתת אתמול שני מכתבים בשתי מעטפות - התשובה של הרבי היתה אותה תשובה על שניהם.

שמעתי את זה ובקשתי ממנו: אם כך, אני מבקש ממך שתכתוב לי את זה בכתב ידך על מה התשובות כדי שלא יהיו עוררין. הוא שאל מדוע - הרי אף פעם אינני כותב לך אישור, אתה הרי מקבל כל כך הרבה תשובות ומה מיוחד הפעם? עניתי לו "שטר שיצא עליו ערעור", אני רוצה שיהיה כתוב, בפרט שאומרים בשמך דברים כאלו ואחרים. הוא צחק ואמר "מה עוד הם אומרים, עוד איזה המצאות?" בכל אופן הסכים, ישב כתב וחתם שהתשובה של הרבי היתה על החתמות קבלת המלכות ועל החלטת המשפיעים להמשיך בפעולה כל זמן שאין הוראה אחרת.

ביום י"א אייר הכניס ר' אבי טאוב מכתב לרבי מלך המשיח שליט"א בו הוא שואל "מה עוד ניתן

מענה הרבי על הדו"ח מכנס המשפיעים ועל חבילה נוספת של חתימות (בכת"י המזכיר הריל"ג)

לעשות כדי לגרום להתגלות", המענה שהתי' ע"ז: **"דיברתי ברור ובפרטיות בהתוועדות אזעה"צ"**.

**הרבי מהזיק את ה"דבר מלכות"
ומעודד שירת "יהי"**

ביום שני, ט"ו אייר, לאחר תפילת מנחה הייתה שיחה פתאומית. בדרך כלל הרבי לא אומר שיחות לאחר תפילת מנחה, ולכן כולם הופתעו.

במהלך השיחה, שעסקה בענייניו של פסח שני, החל הרבי לדבר אודות קריעת ים סוף, והדגיש שכדי לפעול את הנס של קריעת ים סוף, היה צורך במסירות נפש של נשיא בישראל שיקפוץ תחילה לים - נחשון בן עמינדב, "למה נקרא שמו נחשון ע"ש שקפץ תחילה לנחשול שבים", שבמסירת-נפשו לקפוץ לים הראה דוגמא לכל בני ישראל שכולם הלכו אחריו בים.

אני ראיתי בכך עוד מסר של חיזוק, שלמרות כל הקשיים, מבית ומחוץ, הרבי משפיע לי כוחות להיות הנחשון לקפוץ לים.

באותה שיחה הרבי דיבר מאוד חזק על כך שיהודי צריך לתבוע את הגאולה. כתוצאה מכך, באופן ספונטני, מיד לאחר השיחה התחלנו לשיר "יחי אדוננו".

הרבי התחיל ללכת לכיוון חדרו הקדוש, ופתאום נעצר ליד המזכיר הרב גרונר ואמר לו משהו. החבר'ה מאוד נבהלו. חשבו שהרבי אמר משהו נגד השירה, אבל מהר מאוד נרגעו כאשר שמעו שמודיעים על שעת תפילת ערבית. מסתבר, שהרבי בסך הכל ביקש לדעת מתי תהיה תפילת ערבית. המשיכו לשיר, והרבי פנה לעבר הקהל ועודד בחוזקה בידי הקדושות. כאשר הרבי עבר סמוך אלינו, סימן לנו להגברת השירה בסיבוב שלם בידו הקדושה. לאחר שהרבי יצא פתחנו בריקודים סוערים על העידוד המיוחד שקיבלנו מהרבי. אגב, כל זה מתועד בווידאו, שכבר הופץ לאחרונה כמה וכמה פעמים.

באותו יום, לאחר תפילת ערבית, חילק הרבי את ה"דבר מלכות". עצם החלוקה גרמה להתעוררות מאוד גדולה, כי מהשם של החוברת, "דבר מלכות", הכוונה הייתה ברורה... ולראות את הרבי עומד ומחלק חוברת עליה כתוב שזה "דבר מלכות" מהרבי מליובאוויטש - זה היה חיזוק מיוחד לכל הקו, שהרבי מסכים לכך שמפרסמים שהוא המשיח.

תוך כדי החלוקה שרנו "יחי אדוננו", וכאשר הרבי יצא, זכינו ושוב הרבי עודד את השירה, כש"דבר מלכות" בידו הקדושה.

מנגדים חדשים; הפסק למשך זמן

ואז, כאשר שירת והכרזת "יחי אדוננו" נשמעה ברמה בעידודו של הרבי - היה איזשהו סיפור שהיו כאלו שכתבו ו"הסבירו" לרבי כי עניינים אלו מרחיקים יהודים ומפריעים להפצת המעיינות. כתבו שאם יהיו שלטי "ווי וואנט משיח נאוי" בתהלוכות ל"ג בעומר, זה יכול לפגוע בפעולות של

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

חב"ד במערכת החינוך. מדובר היה על שלטים ומסרים שהשתמשו בהם כבר עשור שנים, אבל על רקע הפעילות שלנו, לגלות את אמונת חסידי חב"ד שהרבי הוא מלך המשיח, היו שלוחים שחששו מהתוצאות. הרבי שלח מענה בט"ז אייר, ש"באם כן", שיסירו את השלטים הללו. אותם גורמים מיהרו להודיע לכל השלוחים, שהתקבלה הוראה מהרבי להסיר את השלטים. הם לא גילו שהתשובה הייתה במענה לאלו שחששו שזה יפריע, אלא פירסמו את התשובה כהוראה כללית לכל שלוחי הרבי.

בינתיים, ר' שמואל שמואלי, עורך העיתון "ישראל שלנו", הוציא שני עיתונים בשם 'משיח נאוו'. הוא רצה לכתוב בעיתון שלו, "ישראל שלנו", שהרבי הוא משיח וכו', וכאשר שאל על כך את הרבי, נענה: **"כפי התוצאות שבינתיים, על פי הידיעות שהגיעו עד עתה, הכתיבה וההדפסה לאחרונה הקימו מנגדים חדשים להרחקת לימוד החסידות ובהשייך לזה. וכוח, בפרט בדפוס, ככל וכוח, הקושיות מתקבלות בנקל והתירוצים לא כל כך. לכאורה לפי המצב דעתה מסתבר יותר הפסק בזה למשך זמן"**.

כשאנחנו שמענו את התשובות האלה, מאוד נבהלנו. עד אז היו את המנגדים הישנים, הליטאים. פתאום יש לנו מנגדים חדשים, מתוך חב"ד. והעובדה שיש מנגדים כאלה גרמה, לפחות לפי הנראה לעינינו המגושמות, להעלים והסתיר בכל העניין.

אם זה לא היה מספיק, פתאום אנחנו שומעים שהרבי לא יצא לדבר בפני הילדים בתהלוכת ל"ג בעומר. זה היה מאוד מוזר, כי ארגנו פאראד גדול, ועל רקע אירועי התקופה היה צפוי שהרבי יצא לתהלוכה. זה היה ממש "פאטש אין פנים". היה ברור לנו שיש דברים בגו.

בעקבות כל ההרחשויות האלה, ערכנו אסיפה של כל המשפיעים בקראון הייטס, במשרד של הניידות. החלטנו לכתוב לרבי מכתב בו נבהיר שאיננו שותפים לדעתם של אותו מיעוט החושב שפירסום ענייני משיח מזיק. כתבנו שמאות אלפי ילדים התחנכו במשך עשר השנים האחרונות על "ווי וואנט משיח נאוו", ואין שום אפשרות להפסיק. ואנחנו מעידים שזה רק מועיל. בל"ג בעומר הקלדנו את המכתב, החתמנו את כולם, והכנסנו את זה לרבי.

הרבי לא הגיב על המכתב. אבל כאשר עברנו ליד הרבי, הרבי הסתכל עלינו בעינים טובות.

עשינו חושבים, ולאור התשובות שקיבלנו מהרבי, שבכולם היו עידודים להמשיך בהחתימות - חשבנו שאולי צריכים לנסוע לארץ להכשיר שם את הקרקע. כפי שכבר סיפרתי, בזמן בו שהינו בניו-יורק, התרוצצו בארץ שמועות מבהילות, והרגשנו שחייבים לנסוע לארץ ולהבהיר את העניינים. גם לא כל הרבנים חתמו, וחשבנו שחייבים לסדר גם את העניין הזה.

הוורים לארץ

בכל אותה תקופה, למרות ששאלנו על כך כמה פעמים, לא אישר הרבי את נסיעתנו חזרה לארץ-הקודש. על הפתקים בנושא זה לא השיב הרבי כלל, ואילו כשעברנו בדולרים להודיע על נסיעתנו, כמקובל, לא שמענו מהרבי את הברכה השגרתית לנסיעה טובה ולצדקה בארץ-הקודש, אלא **"דאבעל פארשן אוף בנדיקשנס** [באנגלית: מנה כפולה של ברכות]" לאבי טאוב, **"כפליים לתושיה"** במענה אלי, **"א' דאנק אויף די ספרים** [=תודה על הספרים]" לשנינו. שום מילה על נסיעה. הבנו שרצונו של הרבי שנישאר כאן בינתיים. רק לאחר שבת כי אייר קיבלנו את תשובתו החיובית של הרבי.

בשנים האחרונות, לפני נסיעות לארץ, הרבי היה נותן לנו רק דולרים, ולא כסף ישראלי. לכן, מאוד הופתענו כאשר לאחר מנחה שלח הרבי את המזכיר לתת לכל אחד מאיתנו עשר שקל לנסיעה.

לפני הנסיעה הכנסתי פתק לרבי, וכתבתי בפרוטרוט את התוכניות שלנו. כתבתי, שמכיוון שהעניינים עדיין לא נפעלו, אני חושב לנצל את הימים שנהיה בארץ הקודש - עד חג שבועות, שכרגיל הייתי מגיע ל"בית חיינו" - לפעילות בעניינים הללו. הוספתי וכתבתי במכתב, שהיות ובדעתי לחזור

לחג השבועות, הרי שבאם ח"ו לא תהיה ההתגלות עד אז, אציע לרבנים לשלוח שלוחי בית דין להקריא את פסקי הדין אצל ציוני רבותינו נשיאינו ברוסיה. על מכתב זה קיבלתי תשובה: **"אזכיר על הציון"**.

מיד לאחר שהגענו לארץ, צלצלתי למזכיר בית דין רבני חב"ד, הרב יהודה ירוסלבסקי, וקבענו להפגש בהיכל שלמה. הגעתי עם תיק מלא מסמכים וצילומים של התשובות שקיבלנו מהרבי, וחתימות הרבנים. הרב ירוסלבסקי מאוד התפעל לראות את התשובות המדוייקות, במיוחד מול השמועות הרבות שהתרוצצו בארץ ישראל. הוא חתם על פסק הדין, ואמר שיבחן את הדרכים לפעול את העניינים הלאה. המסמכים שהראיתי לו שינו את כל זווית הראייה שלו.

פעולה נמשכת, ובהוספה

לקראת שבת בהר-בחוקותי, רציתי לעשות 'שטורעם' גדול מכל העניין, ודיברתי עם הרב טוביה פלס, שאתארח בביתו, וכך אוכל להתוועד עם אני"ש בכפר חב"ד. וכך היה.

ערכנו התוועדות גדולה מאוד בשיכונים החדשים. כל השבת הייתה התוועדות אחת גדולה. סיפרתי שוב ושוב את כל האירועים, וחילקתי משקה מהבקבוק אותו קיבלתי מהרבי בקשר עם ההחתמות על קבלת המלכות. הייתה אווירה מחשמלת.

במוצאי שבת, כשהגעתי למשרד בנצרת-עילית, ראיתי את תשובתו של הרבי על מכתב ששלחתי ביום שישי בקשר לנסיעה לכפר חב"ד: **"ותהא פעולה נמשכת, ובהוספה. הזמ"ג. אזכיר עה"צ"**.

שמתי לב שהרבי כתב "בהוספה", זאת אומרת שצריך להתוועד עוד. בדיוק מישהו שאל אותי אם אוכל להתוועד עם הבחורים במגדל העמק. כמובן שמיד עניתי בחיוב. הודעתי לרבי שהזמינו אותי למגדל, ואני נוסע להתוועד עם הבקבוק. ישבתי עם הבחורים והראיתי להם את הקלסר של התשובות. בבת אחת הופרכו כל השמועות. הודעתי לרבי, על ההתוועדות הנוספת, ומיד קיבלתי תשובה באותו נוסח - **"ותהא פעולה נמשכת, ובהוספה. הזמ"ג. אזכיר עה"צ"** - אלא שהפעם מתח הרבי קו מדגיש מתחת המילה "ובהוספה"...

בעקבות תשובתו של הרבי - ערכתי למחרת התוועדות נוספת עם כל הטנקיסטים בארץ.

המשכתי לאסוף חתימות של רבנים על הפסק-דין, ולעורר על הנחיצות בפעולות של "קבלת המלכות". לחג השבועות חזרתי לבית חיינו, כשאני עצמי לא משער איזו שליחות מיוחדת ממתנינה לי.

עשרות רבני חב"ד הותמים על פסק דין

באסרו חג השבועות "חג המצו"ת", התאספו כרגיל הרבנים שהגיעו לבית חיינו. באותה אסיפה נכתב ונחתם פסק דין נוסף, מפורט יותר, אשר על פי דברי הרמב"ם בהלכות מלכים, הרבי הוא "בחזקת משיח":

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

**ב"ה. יום ג' שהוכפל בו כי טוב לפ' נשא, אסרו חה"ש, הי' תהא שנת אראנו
נפלאות**

פסק-דין

**היות שכבר יצא מתחת ידינו כמה מהחתומים מטה פסק דין ברור ע"פ תורת אמת
שצריכה להיות ביאת משיח צדקנו ובנין בית המקדש השלישי תיכף ומיד ממש, כי
כבר כלו כל הקיצין ועם ישראל כבר עשו תשובה, וגם נתקיימו שאר התנאים הדרושים
לביאת משיח צדקנו, כמבואר בפסק דין הנ"ל. ורבים מגדולי הפוסקים שבדורנו מכל
החוגים ומכל פינות העולם הצטרפו וחתמו על פסק דין זה -**

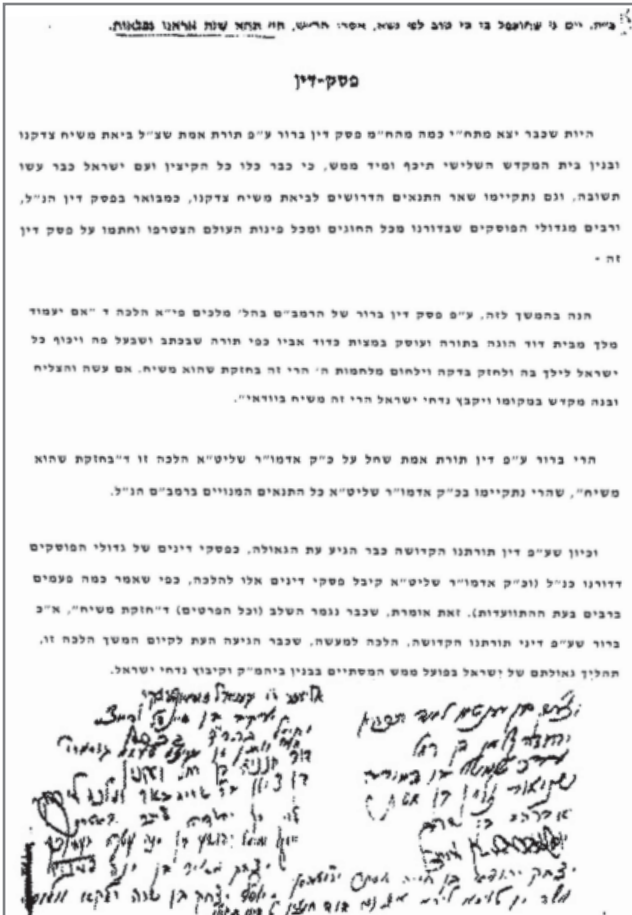
הנה בהמשך לזה, ע"פ פסק דין ברור של הרמב"ם בהלכות מלכים פרק י"א הלכה

ד"אם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו כפי תורה שבכתב ושבעל פה ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה' הרי זה בחזקת שהוא משיח. אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקיבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי".

הרי ברור ע"פ דין תורת אמת שחל על כ"ק אדמו"ר שליט"א הלכה זו ד"בחזקת שהוא משיח", שהרי נתקיימו בכ"ק אדמו"ר שליט"א כל התנאים המנויים ברמב"ם הנ"ל.

וכיון שע"פ דין תורתנו הקדושה כבר הגיע עת הגאולה, כפסקי דינים של גדולי

הפוסקים דדורנו כנ"ל (וכ"ק אדמו"ר שליט"א) קיבל פסקי דינים אלו להלכה, כפי שאמר כמה פעמים ברבים בעת ההתוועדות). זאת אומרת, שכבר נגמר השלב (וכל הפרטים) ד"חזקת משיח", א"כ ברור שע"פ דין תורתנו הקדושה, הלכה למעשה, שכבר הגיעה העת לקיום המשך הלכה זו, תהליך גאולתם של ישראל בפועל ממש המסתיים בבנין בית המקדש וקיבוץ נדחי ישראל.

על החתום באו עשרות רבנים ממשותפי האסיפה. למעשה היה לנו פסק מכל רבני חב"ד שנכחו ב-770. הרבנים הכניסו את הפסק לרבי, ולא הייתה תגובה.

נזכרתי במה שכתבתי לרבי בקשר לאוהלים של רבותינו

נשיאינו ברוסיה, שיקריאו את פסק הדין על אוהלי רבותינו נשיאינו ברוסיה, ולבקש ולהתחנן מהם שיפעלו בשמים לזירוז הפועל ממש של הנאמר בפסק הדין.

העלתי את הרעיון לפני הרב מארלאו. הרב מארלאו דיבר על כך עם הרב ירוסלבסקי, ושניהם אמרו שאני ואבי המתאימים ביותר לשליחות זו, שהרי אנחנו עוסקים רבות בענייני משיח, וגם התעסקנו בעבר בשיפוץ האהלים של רבותינו נשיאינו. הרב מארלאו ניסח את "כתב המינוי", ואמר שכדאי שגם ועד הרבנים הכללי יחתמו. הוא צלצל להרה"ח ר' שניאור זלמן גוראריי, והוא אמר שהוא מוכן לחתום, אבל היות ואצלם כל פעם היה נשיא אחר לבית דין, ובדיוק אז הוא לא היה נשיא בית הדין, הוא ביקש שנדבר עם שאר חברי בית הדין. דיברנו איתם, והם הסמיכו את הרב גוראריי לחתום על כתב המינוי בשם בית הדין.

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

זוה נוסח כתב המינוי שניתן לנו:

ב"ה יום ועש"ק פ' נשא, י"א סיוון, ה'י' תהא שנת אראנו נפלאות.

אנו החתומים מטה ממנים את ר' ישראל דוד בן ר' מרדכי שי' נחשון ואת ר' אברהם בן ר' חנא שי' טאוב לשלוחי בית-דין למסור הפסק-דין המצוי בזה לפני הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב, אדמו"ר מהוריי"צ, הרה"ק מוה"ר לוי"צ שניאורסאהן נ"ע, על מנת שיעשו כל התלוי בהם בבית דין של מעלה לביצוע פסק הדין בפועל ממש לגילוי כ"ק אדמו"ר שליט"א המלך המשיח לעיני כל בשר (על פי פסק-דין הרמב"ם בסוף פרק י"א דהלכות מלכים) למטה מעשרה טפחים באופן של נפלאות תיכף ומיד ממש ממש.

יהודה קלמן ב"ר אברהם יהושע ז"ל מארלאו בשם הבד"צ דקראון הייטס ברוקלין נ.י.

שניאור זלמן בן אסתר בשם ועד הפועל רבני אנ"ש הכללי

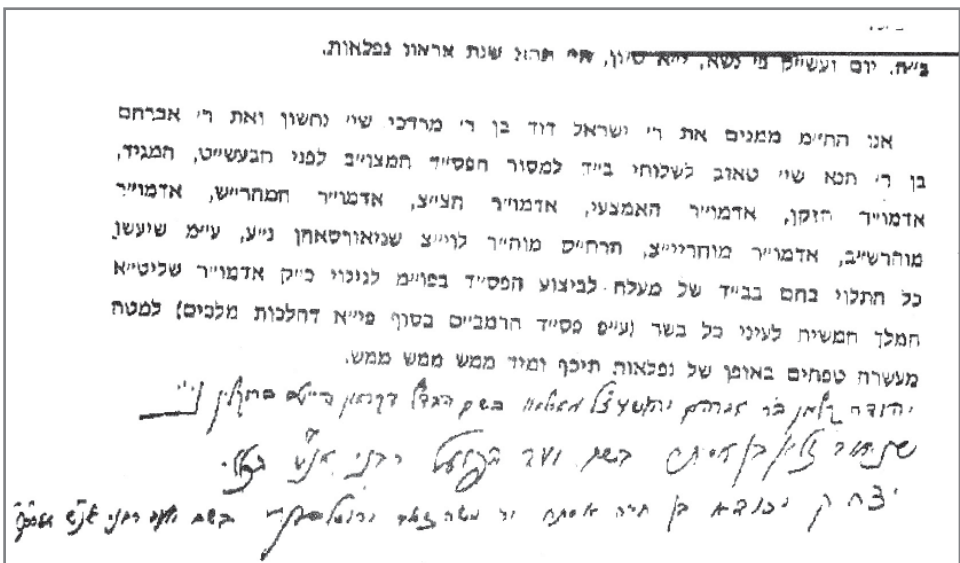
יצחק יהודא בן חיה אסתר ור' משה זאב ירוסלבסקי בשם וועד רבני אנ"ש בארה"ק

שליחות השאית

הרבנים הורו שבשלב זה על השליחות כולה להיות חשאית. עוד באותו יום - ערב שבת קודש פרשת נשא - הכניס הרב מארלאו מכתב מהרבנים עם כתב המינוי להיכל קודשו של הרבי. לאחר תפילת מנחה הכנסתי גם אני מכתב לרבי, עם העתק מכתב המינוי.

באותה שבת, כידוע, ערך הרבי התוועדות פתאומית נוספת בשעת מנחה. ב-770 כמעט ולא היו אנשים, ופתאום הרבי ירד, הלך לכיוון בימת התפילות, והתחיל להתוועד.

זכיתי להיות מהראשונים שהיו שם. עמדתי מאוד קרוב. הרבי ישב על כסא בבימת התפילות, בלי שולחן. זה היה מחזה שאי אפשר לשכוח. השמועה על ההתוועדות הפתאומית התפשטה במהירות, ומאות חסידים נהרו לכיוון 770. היו דחיפות נוראיות, והיה קשה מאוד להתרכז. הרבי דיבר על כך

העובדות
שמתאחזי
ה'פסק'

כתב המינוי לשלוחי בית-דין

שדוד המלך אמר "אני אברך, לי נאה לברך". אחר-כך הרבי חילק "כוס של ברכה". אני הרגשתי שהרבי פשוט מקבל את המלכות. לי נאה לברך.

בין שאר הדיבורים השמיימיים, הזכיר הרבי את הציונים של רבותינו נשיאינו, שכאשר נוסעים אליהם אומרים ב'מענה לשון' ש"גופא דילהון קדישא". בכך ראיתי כבר רמז והתייחסות ראשונה מהרבי לנסיעתנו.

החלטנו שלא להתעכב אפילו רגע אחד, ולצאת מיד ביום ראשון י"ג סיוון. באותו יום עברנו בחלוקת הדולרים ומיד כשהרבי ראה אותנו, פנה לאבי טאוב שעבר ראשון, באומרו "בון ווייאז" [=בצרפתית: נסיעה טובה] מאצ' הצלחה [באנגלית: הצלחה רבה] בשורות טובות". לי הרבי אמר "ברכה והצלחה, דאס איז פאר די נסיעה" [=זה עבור הנסיעה]. אנחנו בכלל לא הזכרנו את עניין הנסיעה, והרבי ביוזמתו פנה אלינו. לאחר מכן ביקשתי מהרבי ברכה שנוכה לפעול את העניין למטה מעשרה טפחים, והרבי ענה בקול "אמן, בשורות טובות, הצלחה רבה".

מאותו רגע, היה ברור לנו שזאת שליחות של הרבי.

מניעות ועיכובים, וברכה מהרבי

כבר מהרגע הראשון החלו התקלות. הגענו לנחיתת בניינים בפרנקפורט, שם "בישרו" לנו כי מתוך שבע מזוודות שלקחנו לנסיעה נוסעות איתנו כעת רק שלוש...

כזה דבר מעולם עוד לא קרה לנו. נסענו בשליחויות קודמות פעמים רבות, אך שכמעט כל הכבודה תיעלם - זה היה ממש "חידוש".

מלבד בגדים, היינו מצטיידים לקראת הנסיעה לרוסיה באוכל כשר שיספיק לכל הזמן בו נשהה ברוסיה. מדובר בכורח המציאות, שהרי אוכל בכלל ובפרט כשר הוא לא מצרך כל כך מצוי ברוסיה, בטח לא בכל אותם מחוזות רחוקים מהערים בהן נמצאים האוהלים. בקיצור, נשארנו ללא בגדים וללא אוכל, מה שהפך את המסע לקשה וכמעט בלתי אפשרי. פשוט היינו צריכים להתחיל לדאוג לעצמנו בכל מקום לביגוד ולאוכל.

ובנוסף לכך, והוא העיקר: עוד בניו-יורק, הכנו כמות מספקת של עותקים מפסק-הדין, כדי שנוכל לקרוא אותו בכל אוהל ולהשאירו שם. בין המזוודות שנעלמו, הייתה גם זאת שהכילה את הפסק-דין. כך שנחתה עלינו עוד מטלה, לקבל מניו-יורק בפקס עותק מפסק הדין, ולהכין ממנו מספר עותקים. הצלחנו לקבל את הפקס, והתחלנו להשתמש בו כמכונת צילום. הצלחנו לצלם שני עותקים, אך כשהפעלנו את המכשיר לצילום נוסף החל להיתמר ממנו עשן קל ובזה "הסתיים תפקידו"... היינו חסרי אונים. משימה כל-כך פשוטה בניו-יורק, הופכת למעשיה שלימה כשמדובר ברוסיה של תנש"א, ממש כמו לפני מאתיים שנה.

אבל מיד כשהגענו למוסקבה, קיבלנו עידוד: הגיעה אלינו תשובה מהרבי על המכתב שכתבנו בקשר לנסיעה, שיצאה באותו יום שהכנסנו את המכתב, בערב שבת: "אזכיר עה"צ לבשורות טובות והענין וכו'".

ההדגשה של הרבי על הצלחת הענין, כמו גם המניעות והעיכובים הרבים בהם נתקלנו, נתנו לנו את ההרגשה שמדובר בעניין גורלי ודחוף שאסור להתמהמה עם הביצוע שלו. החלטנו לפעול בדחיפות. למוסקבה הגענו בשעות אחר הצהריים של יום שני י"ד סיוון, ובתחילת הלילה החלטנו לצאת לליובאוויטש מיד. מכיוון שהמזוודות עם הבגדים נעלמו לנו בדרך, שאלתי ממישהו סירטוק ויצאנו לדרך.

נסענו כל הלילה, וביום שלישי לפנות בוקר הגענו לליובאוויטש. לנסיעתנו התלווה התי' נחום שיי תמרין, שהיה יד ימיננו עוד בשליחות הקודמת לבניית האוהלים והתעסק במסירה ונתינה רבה בענין, באישורו וברכתו של הרבי.

בליובאוויטש עבר הכל יחסית "חלקי". יש שם כידוע "בית חב"ד", ויכלנו לשבת ולהתכונן לקראת הכניסה לאוהל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר מהר"ש, לכתובפדיון נפש וכו'. באוהל עצמו קיימנו את כל הסדר כפי הוראת הרבנים - קריאת ה"מענה לשון", ואחר כך קריאת כתב המינוי הודיע שבאנו בתור שלוחים, הקראת פסק הדין ומסירתו על האוהל.

הקראת הפס"ד בליובאוויטש, אצל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש

מיד כשגמרנו חזרנו למוסקבה. את רובו של יום שלישי עשינו בנסיעה חזרה למוסקבה, לשם הגענו לפנות ערב. ושוב החלטנו שלא מחכים אלא נוסעים ברכבת באותו לילה לקייב, ומשם לאוהל אדמו"ר האמצעי בניעז'ין. לשם הגענו ביום רביעי לפנות ערב. לאחר האוהל הספקנו לבקר את ידידנו בניעז'ין ישראל נח ע"ה נכד המהרי"ג בן הצ"צ. היהודי הזה ידע רק מעט על "זיידע מענדל"... (הרבי הצמח-צדק).

"לנסוע למזיבוז' עכשיו"

כשחזרנו לקייב, לביתו של השליח ר' דב קרסיק, עמדו בפנינו כמה משימות. ראשית להתכונן בגשמיות להמשך הנסיעה - להצטייד במזון, להתארגן מעט וכו'. שנית, הרי נגמרו לנו העותקים מפסק הדין ולא ידענו האם כדאי להמשיך ולנסוע לאוהל הבעש"ט במזיבוז' ורק להקריא את פסק הדין, או אולי להמתין עד שיהיו בידינו צילומים שנוכל להשאיר שם. בשלב זה צלצלנו למשרדנו בניו-יורק ודיווחנו לאיש המשרד, ר' עקיבא מרשל, על מה שקרה עד עכשיו, ועל ההתלבטות שלנו בקשר להלאה.

כפי שהתברר לנו אחר כך, הכניס עקיבא פתק לרבי, באנגלית, ובו עיקרי הדברים שמסרנו לו. בין השאר פירט גם את הספק שהיה לנו האם לנסוע למזיבוז' מייד. על הפתק יצאה תשובתו של הרבי, שהקיף בעיגול וחיץ את המילים מתוך מכתבו של עקיבא: "לנסוע למזיבוז' עכשיו".

התשובה הזאת הגיעה אלינו כשחזרנו ממזיבוז'... הרי לא חשבנו בכלל לשאול, ובטח לא שיערנו שתצא תשובה בענין זה. אנחנו כשלעצמנו המשכנו כל הלילה שבין רביעי לחמישי בחיפושים במאמצנו למצוא מכונת צילום, ואי-שם לפנות בוקר הצלחנו

בניעז'ין, אצל אדמו"ר האמצעי

העובדות
שמתאחזר
ה'פסק'

במעזיבוז', אצל הבעל-שם-טוב

למצוא באיזה מלון בקייב, ובעזרת "מתן בסתר" (השיטה הרוסית...) נתנו לנו להכנס ולצלם כאוות נפשנו...

על כל פנים, התשובה הזאת מלמדת עד כמה היתה השליחות הזאת חשובה לרבי, ועד כמה הענין אותו רצה לפעול היה דחוף.

לפעול, נסענו ביום חמישי לפנות בוקר למזיבוז' והיינו

שם בשעות אחר הצהריים. ממזיבוז' המשכנו לאוהל הרב המגיד באניפולי, אליו הגענו בלילה שבין חמישי לשישי בשעה אחת אחר חצות.

באניפולי, אצל הרב המגיד

חזרנו לקייב לפנות בוקר של יום שישי והופתענו למצוא את תשובתו של הרבי שהזכרה לעיל. התשובה הזאת הספיקה לנו כדי להחליט שעוד היום נהיה בהאדיץ', באוהל של אדמו"ר הזקן. הרב קרסיק ניסה לשכנע אותנו לוותר על הרעיון (ובאמת, היו לכך סיבות טובות), אך היינו חדורים תחושה של דחיפות. לא השתהינו ויצאנו לדרך.

כשגמרנו את הקראת הפסק דין וכו' באוהל של אדה"ז הראה השעון על שלוש וחצי שעות לפני שבת. מאוד רצינו להתקדם בנסיעתנו ולהגיע לשבת לדנייפרופטרובסק, ומשם להמשיך במוצאי שבת לרוסטוב. נסיעה מהאדיץ' לדנייפרופטרובסק אורכת בדרך כלל כחמש שעות. בדוק. שאלנו את הנהג מה דעתו, והוא אמר שינסה. מיותר לציין שבשבת היינו בדנייפרופטרובסק. אל הכניסה לעיר הגענו עם כניסת השבת, ומשם המשכנו ברגל לבית בו התאכסנו.

באותה שבת שהה בעיר השליח הרב יצחק ש"י גנזבורג, ליד המקום, שלקח אותנו לסוירים ליד הבית בו גר הרבי בילדותו ובית-הכנסת בו התפלל.

הנסיעה לרוסטוב היתה סיפור בפני עצמו. קודם כל, היה סיפור שלם להשיג רכב. וכשהגיע הרכב היו עמו כמה בעיות עד שסודר לנסיעה ועד שהגוי הנהג הצליח להבין מה אנחנו רוצים. גם הנסיעה עצמה היתה מלאה בתקלות: באחד הכבישים נעצר לפתע הנהג, על הכביש שכבה

בהאדיטש, אצל אדמו"ר הזקן

העובדות
שמאחורי
'הפסק'

נפגעת תאונת דרכים, גויה עצומת מידות, ולידה עמד איש מנפנף בידו ומבקש שניקה אותה לבית חולים. לא היתה ברירה והאישה הועלתה על הרכב.

כל הסיפור הזה, הנסיעה לבית החולים, "מבצע" הורדתה ועד לקביעת הרופא שהאישה כבר כמה שעות נמצאת בעולם אחר - לקחו כמה שעות. כזה דבר מוזר ומשונה לא קרה לנו אף פעם. לא שלא היו קשיים, היו ועוד איך - חשדנות של השלטונות, תקלות ברכב, חוס נוראי בקיץ וכפור בחורף, אבל כל אלה הם דברים רגילים, אבל שהשטן יעמוד מולנו לשטננו... ראיתי שהנסיונות על השליחות הזאת הם משהו מיוחד במינו, פשוט לא נותנים...

ברוסטוב עצמה, נוסף לשליחות העיקרית, היו לנו עוד "שיריים" משליחותנו הקודמת. היינו צריכים לקבוע שם את השלט על מבנה האוהל מבחוץ. גם מלאכה זו נגמרה בכי-טוב, וכעת היתה לפנינו המשימה האחרונה - להגיע לאלמא-אטא, לאוהל של ר' לויק אביו של הרבי.

ברוסטוב, אצל אדמו"ר הרש"ב

רגעים מרגשים בציון רבי לוי יצחק

הצלחנו להשיג כרטיסים לטיסה לאלמא-אטא ועלינו למטוס. מייד כשהחלו גלגלי המטוס לנוע, התרסק מטוס על המסלול, ושדה התעופה ברוסטוב הושבת, אין יוצא ואין בא...

הורידו את כולם מהמטוס, ואנחנו התחלנו בהתרוצצויות של בירורים לראות מה אפשר לעשות. מאוד רצינו לצאת לכיוון אלמא-אטא עוד באותו הלילה, לפני שנישן, כיוון שבאלמא-אטא לא היה מקווה, ואנחנו רצינו להגיע לאוהל כשאנחנו עדיין בטהרה מהמקווה ברוסטוב, בה טבלנו בבוקר.

לבסוף מצאנו מטוס שיוצא לאלמא-אטא, אבל הפקידה במסוף לא הסכימה להעלות אותנו לטיסה. בלית ברירה פנינו לאחד הסבלים, ותמורת תשלום הוא הסכים להעלות אותנו לטיסה. הוא פשוט הוציא אותנו מבית התיבות אל מסלול ההמראה דרך המסוע עליו מסיעים את המזוודות... הגענו למטוס על העגלה שסוחבת את המזוודות, והסבל דאג לפתוח את דלת המטוס ולהכניס אותנו פנימה. הבעייה הייתה, שלא היה מקום פנוי במטוס. בהתחלה דחפו אותנו לתוך חדרון קטן בקידמת המטוס, אבל עם כמה גרושים שהעברנו לגורמים המתאימים במטוס הצלחנו לסדר גם מקום ישיבה...

לפנות בוקר, הגיע הטייס, ומסתבר "שהוא משלנו". הרמנו לו את השרוול ועשינו מבצע תפילין כדת וכדין. כמובן שאמרנו 'לחיים', קצת

באלמא-אטא, אצל ר' לוי יצחק

העובדות
שמצאורי
ה'פסק'

מזונות, ובקיצור התועדות.

הטיסה עצמה היתה למוסקבה, שם עלינו על המטוס לאלמא-אטא. על המטוס היו מאות נוסעים, ביניהם יהודים רבים, שגם איתם ערכנו מבצע תפילין. לאלמא-אטא הגענו בלילה שבין שני לשלישי בשעה שלוש לפנות בוקר. לאור פנס ערכנו את סדר התפילות, וקראנו על הציון של של רבי לוי יצחק שבנו בכורו "הוא הוא גואל אחרון... יתגלה... כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בעולם כולו"...

הרבי מדבר על שני מרגלי החרש

חזרנו למוסקבה באותו לילה, ומיד למחרת עלינו על מטוס בחזרה לניו יורק. ביום רביעי בערב כבר היינו בבית חיינו. כשהרבי יצא מתפילת ערבית, עבר לידנו ועשה בידו הק' תנועת עידוד והמשיך ללכת, ומייד הסתובב חזרה ועשה תנועה של תמיהה בידו, כאומר "כבר הספקתם?", ומיד המשיך בתנועת עידוד חזקה לעברנו. השליחות הושלמה.

באותה שבת, הייתה שיחה מיוחדת בה הרחיב הרבי אודות ייחודם של שני מרגלי החרש ששלח הושע, שדווקא שליחות זו הוכתרה בהצלחה...

ביום שני, כ"ח סיון, הרבי אמר את השיחה הידועה, שהיוותה אחר-כך היסוד לקונטרס "בית רבינו שבבבל". זה היה אחרי תקופה ארוכה שהרבי לא דיבר על עניין משיח בגלוי, ובאותה שיחה היו ממש 'גילויים' מיוחדים.

בימים הבאים עוררנו את אנ"ש לפעילות בנושא משיח. באותה תקופה הגיע ר' יוסף גוטניק לארצות הברית, למשא ומתן עסקי על השקעה של אבי באוסטרליה. רתמנו אותו לעניין, והוא הכניס לרבי מודעה שהוא רוצה לפרסם בעיתונים, על העניין של "הגיע זמן גאולתכם". הרבי הגיה את המודעה.

עשינו אסיפה ב-770, והרב גוטניק דיבר מאוד חזק על משיח. אבא שלו גם היה בכינוס, והוא סיפר שקיבל תשובה מהרבי בעניין משיח, ש"אין לדיין אלא מה שענינו רואות". הוא סיפר שהוא ראה שהעניין של משיח גורם להתעוררות מאוד גדולה.

למעשה, אפשר לומר שההפסק נגמר, ושוב התחילה התעוררות בענייני משיח. זה התחיל כמובן מהרבי, והמשיך אצל החסידים.

יהי רצון שיפעלו כל זה פעולתם וכו'

בתחילת חודש תמוז חזרנו לארץ, והמשכנו לעורר את אנ"ש והתמימים.

לקראת סוף חודש תמוז, הרבי עדיין לא התגלה, וההרגשה הייתה מאוד קשה. נורא. חשבתיו אולי לנסוע לרבי ליום ההולדת שלי, בבי' מנחם אב, אלא שבדיוק אז קיבלתי הזמנה מנשי חב"ד בירושלים לבוא ולהרצות לפנייהן על קבלת המלכות. כתבתי על כך לרבי, וקיבלתי ברכה על הנסיעה לירושלים. כמובן שההרצאה הייתה בהצלחה מיוחדת. הגיעו עשרות נשים שרצו לדעת מה הרבי אומר. האווירה הייתה מחשמלת.

התחושה הייתה עדיין קשה מאוד. חשבתיו שלא עשינו מספיק בעניין הזה של פסק הדין, וכתבתי לרבי שאולי צריך ללכת עם פסק הדין לציון של האר"י החי ביום ההילולא שלו בה' מנחם אב. תוך זמן קצר קיבלתי תשובה: "אזכיר עה"צ".

עליתי יחד עם אבי טאוב לצפת, שם דאגנו שיבואו איתנו מניין חסידים, והקראנו את פסק הדין לפי הסדר שנערך באוהלי רבותינו נשיאנו ברוסיה. מכיוון שהשליחות הייתה חשאית, לא הראינו לאף אחד את פסק הדין, ואפילו החסידים שהיו איתנו במניין על הציון, לא הבינו מה בדיוק אנחנו מקריאים ליד קברו של האר"י החי...

באותו יום דיווחתי על כך לרבי, כשאני מתאר בפרוטרוט את סדר התפילות והקראת פסק הדין ליד ציונו של האריז"ל. על המכתב קיבלתי תשובה מיוחדת: "ויה"ר שיפעלו כ"ז פעולתם וכו' והזמ"ג [=הזמן גרמא] וכו' אזכיר עה"צ".

בט' באב נדחה היה השלב האחרון. לקראת סיום הצום היינו במערת המכפילה, שם אספנו מניין אנשים, שכמובן לא ידעו למה בדיוק הם מצטרפים, והקראנו את פסק הדין. משם נסענו לקבר רחל ואחר-כך לכותל המערבי.

מאוחר יותר שמענו על השיחה הפתאומית שהרבי השמיע בדיוק באותה שעה, ובה הזכיר את שלושה מקומות אלה.

"שיפעלו... פעולתם" איחל לנו הרבי, מי יודע איזו פעולה נפעלה אז...

פסק הדין השפייע - מלך המשיח פועל בעולם

לסיום נביא את דברי הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א משיחת קודש ש"פ משפטים ה'תשנ"ב בו מתייחס ישירות לענין הפס"ד הנ"ל:

בנוגע להמאורעות דימים אלה: לכל לראש - המאורע שאירע בערב שבת זה, שבו התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם - ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה.

וקדם למאורע זה (בהשגחה פרטית) נאומו של נשיא מדינה זו לאומה כולה (באור ליום רביעי, "קמי שבתא", התחלת ערב שבת זה), שבו הודיע והכריז על פעולותיו בצמצום וביטול כלי נשק, וניצול הכספים (שלא ינתנו לרכישת כלי נשק) כדי להוסיף בעניני הכלכלה של בני המדינה - הכרזה שאושרה ע"י "בית הנבחרים", שבו נקבעים חוקי המדינה שיש להם תוקף ע"פ תורה ("דינא דמלכותא דינא").

. . ועכצ"ל, שהסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד חיוב השכל ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפנ"ז, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים".

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע מחליטים ומכריזים מדעתם (ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

העובדות
שמאחורי
הפסק'

מענות קודש

בהמשך להתעוררות הגדולה, אנ"ש והשלוחים בכל רחבי תבל יצאו בפעולות רבות בפרסום בשורת הגאולה וזהות הגואל בהסכמתו ובעידודו של הרבי מלך המשיח שליט"א.

מזבא בזה לקט הלקי ממענות הקודש בנושא.

"מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות"

בחודש כסלו תשנ"ב, השיב הרבי לרב דוד נחשון, על דו"ח מהחתמת אנשים על טופסי 'קבלת המלכות' ועל הרצאה שמסר בנושא "הרבי כמשיח" בערב מיוחד בו נכחו גם אישי ציבור: **"ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות וכו' . אזכיר על הציון"**.

ספר חדש: "יחי המלך", הרבי: נתקבל תשואות חן

הספר הראשון בו הוסבר בהרחבה היסוד לפסק הדין שהרבי בחזקת משיח, נכתב על ידי הרב שלום דובער הלוי וולפא ונקרא "יחי המלך". עוד טרם נכרך הכניס את ספרו לרבי, ובי"ט חשון תשנ"ב השיב הרבי:

"נתקבל תשואות חן תשואות חן. מצורף בזה שיוציא לאור שיחליפו במקור - ותשואות חן מראש. ויהא בהצלחה ולבשורות טובות. אזכיר על הציון להנ"ל".

הרבי התעניין גם בקשר לקבלת "הסכמות" מגדולי ישראל על הספר "יחי המלך" שערך הרב וולפא.

זמן קצר לאחר הופעת הספר, שאל השליח הרב יהורם אולמן מאוסטרליה את הרבי 'באם נכון הדבר' ללמוד עם אנשים זרים בספר זה, שגם מגדיר בבירור מיהו המשיח, ובאם כן מבקש הוא את ברכת הרבי שיהיה בהצלחה. הרבי השיב תשובה חיובית.

שליחו הראשי של הרבי בארגנטינה, הרב צבי גרינבלאט, קיבל את הסכמת הרבי לתרגם פרק מסויים מהספר "יחי המלך המשיח" - בו מוסברת ההלכה של בחזקת משיח ונקשרת לעובדה שהרבי הוא המשיח - ולהפיצו בכל ארגנטינה באמצעות אדם שלא נמנה על חסידי חב"ד.

נשים צדקניות מתחילות לפעול; הרבי: "ויהא בהצלחה רבה".

נשות קראון-הייטס, ערכו כינוס שמטרתו לעורר את העם על קבלת מלכותו של הרבי, גם על ידי חתימות. הנשים כתבו לרבי שהכינוס מתקיים בזכות העידוד שנתן הרבי בהושענא רבה, על כך השיב הרבי: **"ויהא בהצלחה רבה, והזמן גרמא והענינים, אזכיר על הציון"**.

על ההזמנה ששלחו לרבי לכינוס זה, השיב: **"אביא את המצורף בזה בעזרת השם על הציון. והזמן גרמא"**.

כינוס לעורר את העם לקבלת המלכות. הרבי: "אזכיר על הציון עוד הפעם להמשך הצלחה רבה ונפלאה בכל מקום"

על הדו"ח שמסרו נשי-חב"ד אחרי הכינוס - בו פירטו את הנושאים שנידונו, ביניהם: הצורך לעורר את מידת המלכות של המלך על ידי קבלת המלכות; הכח המיוחד והחובה של נשי ישראל

בהבאת הגאולה, והחשיבות המיוחדת של המכתב והחתימות - השיב הרבי: **"אזכיר על הציון עוד הפעם להמשך הצלחה רבה ונפלאה בכל מכל וכו"**.

נשי חב"ד: אנו מפיצים בעולם כולו את טופסי קבלת המלכות; הרבי: תהיה הצלחה רבה, וללכת מחיל אל חיל

בג' כסלו תשנ"ב הגישה קבוצת נשים לרבי קופסא נאה ובתוכה טופסי חתימות. נציגת הקבוצה אמרה: "ברוך השם יש פעילות נפלאה בכל מכל כל במבצע יובקשו את ה' ואת דוד מלכם' - ומצאו, ומתפשט תחת נשי חב"ד, ובכל העולם כולו ולכל השלוחות, אנו מקבלות בזה, נשי ובנות חב"ד את פני משיח צדקנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א, ויוליכנו קוממויות לארצנו הקדושה תיכף ומיד ממש".

מענה הרבי: **"אמן"** (הרבי התבונן בקופסא, ואמר: **"זה בשבילי? בשורות טובות"**). (ושוב התבונן בקופסא ובחתימות, והוסיף: **"בשביל כל העיניים צריך לשלם לצדקה ותהיה הצלחה רבה, וללכת מחיל אל חיל עד שתלכו אל אלקים בציון בגאולה האמיתית והשלימה. ברכה והצלחה, הצלחה רבה"**).

על החלטת נשי חב"ד לערוך "סעודת קבלת פנים למשיח צדקנו" במוצש"ק כ"ח טבת תשנ"ב, ועל התוכנית לפרסם זאת בכל העולם וכן בעיתונות - השיב הרבי בין היתר: **"נתקבל ותשואות חן ותהא פעולה נמשכת ובהוספה"**.

על הודעת נשי חב"ד שהכינו למשתתפות בהתוועדות זו חוברת תשורה בשם 'תורת הגאולה' ובה הדפיסו קטעים משיחות הרבי וכן שהסעודות תערכנה במקומות רבים בעולם, השיב הרבי: **"נכלל בהברכה למכתב הקודם שהנ"ל המשך אלא שיהא בהליכה מחיל אל חיל כיון שניתוספו עוד ימים זכאין ופעולות זכאיות והפעולה (היינו מעשה) עיקר כפסק דין תורתינו הקדושה וביאורו בארוכה בדא"ח אזכיר על הציון"**.

באמצע הסעודה פנו נציגות הנשים לרבי וכתבו בין השאר: **"הוד מלכותו כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, נשי ישראל בכלל ונשי חב"ד בפרט, מוכנות לקבל את פני משיח צדקנו ולשמוע את דברי כבוד קדושתו באופן של "תורה חדשה מאתי תצא" בסעודה שערכו לכבודו, ומתפללות שנזכה לגאולה האמיתית והשלימה עם ענני שמיא וכו' תיכף ומיד ממש"**.

הרבי השיב: **"וכל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר, ובמיוחד ברכה מיוחדת בזמן מיוחד. אזכיר על הציון"**.

כינוס לקבלת המלכות ב-770 - בשידור חי לרחבי העולם; הרבי: תשואות חן על הנחת רוח שגרים וגורם

מיד לאחר הסעודה מסר הרב חיים ברוך הלברשטם מ"מרכז שידורי חב"ד" דו"ח לרבי מרשימת הערים והמדינות בעולם כולו שהשתתפו באמצעות ה'הוק-אפי' בסעודת ה"מלוח מלכה". הדו"ח נפתח בזה הלשון: **"כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לעולם ועד! דו"ח משידור של קבלת-פנים לכ"ק אד"ש מלך המשיח ע"י נשי ובנות חב"ד תח"י"**. הרבי ענה: **"נתקבל ותשואות חן על הנחת רוח שגרים וגורם, אזכיר על הציון"**. יש לציין שתשובה זו התקבלה, לאחר שנים רבות בהן לא ענה הרבי על דו"חות מהשידורים.

ביום ראשון שלאחר הסעודה ניגשו לרבי מארגנות הכינוס ואמרו: נשי ישראל עם קשה עורף החליטו ללכת מחיל אל חיל עד שיקבלו את הגאולה בפועל ממש. על כך ענה להם הרבי: **"בשורות טובות והצלחה רבה. ויהי רצון שיתקיימו כל הברכות בקרוב ממש"**. לאחר מכן נתן לכל אחת ואחת דולר נוסף ואמר: **"עבור הכינוס"**.

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

הרבי בהוראה לנשי חב"ד בלונדון: "בטח עומדות בקשר עם נשי חב"ד דכאן"

לנשי חב"ד בלונדון, שכתבו על פעולותיהן בנושא משיח, הורה הרבי לפעול בקשר ובתיאום עם נשי חב"ד שבקראון-הייסט: "נתקבל והמצורף בזה ותשואות חן ויהא בהצלחה רבה ובטח עומדות בקשר עם נשי חב"ד תחינה דכאן לדעת על דבר חגיגתן כאן לאחרונה. אזכיר על הציון".

לנשי ובנות חב"ד בפריז, שכתבו שהן מתכוננות לערוך התוועדות "מלוה מלכה" לקבלת פני משיח צדקנו במוצש"ק בשלח (על פי הוראת הרבי להן לערוך זאת עוד הפעם וכו'), השיב הרבי בערב שבת פרשת בשלח: "ויהא בהצלחה רבה והזמ"ג. אזכיר עה"צ".

נשות חב"ד שואלות האם לצאת במבצע פירסום זהות המשיח בכל העולם; הרבי: די

בהודעה, כפשוט

תשובה מעניינת קבלו נשי חב"ד בקראון הייסט על תוכנית גדולה לפירסום את זהותו של מלך המשיח בכל העולם: "תפקיד כל הנהלה והני"ל בכלל לנהל כפי שכלם ולא לשאלני ושאני אתבונן, שפרושו שאני מנהל, ודי (ב)הודעה כפשוט, אזכיר על הציון".

נשי ובנות חב"ד החליטו לערוך במוצאי שבת פרשת תצוה ערב מיוחד של שירה "בתופים ובמחולות" על בוא הגאולה. כשהודיעו על כך לרבי השיב: "ויהא בהצלחה רבה אזכיר על הציון".

בחלוקת הדולרים ביום ראשון שלאחר ערב שירה והריקודים שאירגנו נשי חב"ד מסרה גברת ח. כהן לרבי תוף עליו היה כתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ואמרה: זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש לגאולה שלימה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הקדושים: "את זה מסתמא תשאירו אצלי. [הרבי הגיש דולר נוסף ואמר:] זה עבור ה"צלצלי תרועה" כפי שזה נקרא בתהילים. שיהיה בשעה טובה".

נשות חב"ד בירושלים מסתפקות; הרבי מכריע: ויהא בשעה טובה ומוצלחת

בארגון נשי חב"ד ירושלים היו חילוקי דעות בקשר לעריכת כינוס שמטרתו קבלת המלכות על ידי חתימות וכו"ו. הועלתה הצעה ששני הצדדים ישלחו לרבי את סברותיהן בשני פתקים נפרדים שימסרו כאחד.

כשהתקבלו הפתקים לקח הרבי בידיו הקדושות את הפתק הראשון, בו נכתבה ההצעה בדבר החתימות, וענה: "ויהא בשעה טובה ומוצלחת אזכיר על הציון".

לאחר מכן עיין הרבי במשך שניות אחדות בפתק השני (שם נכתב שפעולה זו יכולה לרחק), ביקש שוב את הפתק הראשון והניחו על השני ולאחר העיון בו, לקח את השני (השלילי) והניחו בצד, ומסר שוב את הפתק הראשון למזכיר עם ההוראה: "למסור להן את המענה" [הני"ל].

האם לפרסם לאנשים זרים שהרבי הוא המשיח? הרבי: אין לדיין אלא מה שעינינו רואות

בעיר לוד הזמינו את הרב שלום דובער הלוי וולפא למסור שיעור בנושא "הרבי בחזקת משיח". היו כמה שחששו מאופן הדיבור בענין זה ורצו להביא מרצה אחר, אך רב השכונה, הרב יורקוביץ, אמר שאין כבר בעיה לומר שהרבי הוא מלך המשיח גם לאנשים זרים. לבסוף החליטו לשאול את הרבי מה לעשות.

בטי"ו אדר א' תשנ"ב השיב הרבי: "אין לדיין (רב שעל אתר) אלא מה שעינינו רואות".

לרב חיים גוטניק, שכתב שחושש לפעול לפעולות להבאת המשיח שמא אינן מתאימות לרצון

הרבי, השיב הרבי: "כבר נאמר על-זה: אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות".

האם לחדול מפירסום זהותו של משיח? הרבי: לא. להמשיך ובהוספה!

אחת מנשי חב"ד כתבה לרבי, ש"יש אומרים כי מה שאירע בכ"ז אדר בא כתוצאה מהפעילות המיוחדת לזירוז הגאולה, וכתוצאה מכך שאומרים ומבקשים מהקב"ה שהרבי יתגלה כמלך המשיח. אם אכן נכון הדבר, האם המסקנה היא שיש לחדול מפעילויות אלו?"

כשהמוזכיר סיים להקריא שאלה זו, לא הגיב הרבי.

- "האם לא לענות כלל לאותה אשה?" - שאל המוזכר.

- הרבי הגיב בשלילה.

- "האם כן לענות לה?"

- על שאלה זו השיב הרבי בחיוב.

המוזכר הוסיף לשאול: "האם להודיע לה שיש להפסיק כדי שנזכה להחשת הגאולה ולהתגלות הרבי?"

- הרבי הגיב בשלילה.

- "האם למסור שיש להמשיך ובהוספה?"

- הרבי הנהן בראשו הק' לחיוב.

לאחר יומיים הגיע לרבי מכתב דומה. לאחר שהמוזכיר גמר להקריא אותו לפני הרבי הוסיף ואמר, שהמענה של הרבי מלפני יומיים עורר הדים. הרבי הנהן בראשו לאישור הדברים. לשאלתו של המוזכר: "האם תשובה זו חלה גם על מכתב זה?" - השיב הרבי בהנהון ראשו הקדוש - לחיוב!

האם אפשר לפרסם בניו-יורק טיימס שהרבי הוא מלך המשיח? הרבי משיב בחיוב

הרב יצחק שפרינגר הפיץ עשרות אלפי טפסים בהם קיבלו על-עצמם אנשים נשים וטף החלטות טובות על הוספה בתורה ובמצוות. בתחילה היתה הכותרת של הטפסים "תן יד לביאת המשיח", אך לאחר זמן שינה ל"תן יד למלך המשיח". הרבי קיבל גם את הנוסח החדש בחביבות וענה תשובות מעודדות.

כשהמוזכר הרב גרונר הקריא לרבי את נוסח המודעות שערך הרב יצחק שפרינגער, על מנת להדפיס בעתונים (בשפות, אידיש, עברית ואנגלית), ושאל, האם אפשר להדפיס כולל האיזכור ש"הרבי הוא מלך המשיח" ובצירוף תמונת הרבי - השיב הרבי לחיוב.

בשיקאגו מדברים שהרבי הוא משיח; הרבי: שימשיך בבשורות טובות

לאחד מהשלוחים בשיקאגו שכתב: "תלמידי ותלמידות היחדרי בשיקאגו עוסקים בלהט בענין משיח, ובעיר מדברים שבליובאוויטש עוסקים במשיח ושהרבי מליובאוויטש הוא משיח, ורואים במוחש כשמדברים בנעימות ודברים היוצאים מן הלב מתקבלים הדברים, וכבר הגיע הזמן שיענה הקב"ה לבקשת עם ישראל שיתגלה מלכנו משיחנו בקרוב ממ"ש". על כך השיב הרבי: "שימשיך בבשורות טובות אזכיר על הציון".

עלון לתפילין עם תמונת הרבי ו'חי' הרבי: מאשר את הדפסתו

בחודש אדר תשנ"ג הכניסו לרבי דף של פרשת קריאת שמע מהודר עם תמונתו של הרבי כשתחתיה הכיתוב: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", וביקשו את ברכתו והסכמתו. הרבי [שבעבר הורה להסיר את תמונתו מדף כזה שהיה עם הכיתוב "היכוננו לביאת המשיח"] השיב

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

עלון בצרפתית אודות זהות המשיח. הרבי: הסכמה וברכה

בניסן תשנ"ג נתן הרבי הסכמתו וברכתו לרב יעקב בלום, מפעילי חב"ד בפאריז, על פרוספקט שהוציא לאור בו מוסבר אודות משיח כולל זהותו של הרבי כמשיח.

עסקנים: עידוד דיחי לעיני מליוני צופים - עלול לרחק יהודים. הרבי: יצא למרפסת ועודד

את שירת דיחי במשך דקות ארוכות

ביו"ד שבט תשנ"ג, לאחר שכלי התקשורת העולמיים פירסמו ש"הולכת להיות הכתרה למשיח" ואלפים הגיעו לבית מדרשו של הרבי להיות נוכחים בעת ההכתרה, ביקשו כמה עסקנים (שחששו מהענין) מהרבי שלא יצא, על מנת שלא יפרשו זאת כהסכמה לענין. הרבי לא הסכים לבקשתם בשום אופן.

הרבי יצא ולעיני אלפים שהתקבצו במקום, ועוד מליוני בני אדם שצפו במאורע באמצעים אחרים, עודד את הכרזת ושירת החסידים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

עידוד שירת ה"יחי אדוננו"

במשך למעלה משנה עודד הרבי בכל כוחו ממש, לאחר כל תפילה ותפילה בהשתתפותו, את הכרזת ושירת החסידים: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

ב"ח. פ. 80. 607485. תשס"ז. 19. 007. תל אביב

אוצר ש"פ ספרה ל" דמונש האוכה - ניסן שהוא א' דר"ח אייר שנת תשס"ז.

אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מסודרים ומסודרים בין העמים וכבר סבלו צרות רבות ר"ע במידה רבה מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצרות לבוא האוכה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

במסדי העי"ת זכת דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות הופנה חוצה והגיעו לכל פינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאות אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וספי מאמינים באמונת שליטה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא הוא גואל אחרון. בזמן זה אשר לאחר שבחסידי דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בפשר לשנת ניסים ולאחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו.

באנו בזה במסך דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תמ"י כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעה ועיכובים ובפרט ממש למטה מעשרה שפחים בגן מיד ממש ממש ממש.

וע"ז באע"ה יום הני"ך

נרצח למעלה ק"ק צבורה ורע"ז

ד"ר אריה קרוזלר. הני"ך ע"י ה"ח"ו - ירושלים קולת אבות שליט"א
ב"ח פ. 80. 607485. תשס"ז. 19. 007. תל אביב

ב"ח. פ. 80. 607485. תשס"ז. 19. 007. תל אביב

אוצר ש"פ ספרה ל" דמונש האוכה - ניסן שהוא א' דר"ח אייר שנת תשס"ז.

אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מסודרים ומסודרים בין העמים וכבר סבלו צרות רבות ר"ע במידה רבה מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצרות לבוא האוכה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

במסדי העי"ת זכת דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות הופנה חוצה והגיעו לכל פינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאות אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וספי מאמינים באמונת שליטה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא הוא גואל אחרון. בזמן זה אשר לאחר שבחסידי דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בפשר לשנת ניסים ולאחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו.

באנו בזה במסך דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תמ"י כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעה ועיכובים ובפרט ממש למטה מעשרה שפחים בגן מיד ממש ממש ממש.

וע"ז באע"ה יום הני"ך

נרצח למעלה ק"ק צבורה ורע"ז

אריה קרוזלר. הני"ך ע"י ה"ח"ו - ירושלים קולת אבות שליט"א
ב"ח פ. 80. 607485. תשס"ז. 19. 007. תל אביב

למעלה: פסק הדין עם חתימות הרבנים מאה"ק: אשכנזי, ביטוריפקי ואקסלרוד - אותו הגישו רבני בני אייר ליד המקוה. מענה הרבי (בפנים מאירות): **"ישר כח, ישר כח"**

למטה: פסק-הדין בהוספת החתימות של הרבנים העלער, גרליק, מארלאו ואדבא

הרב יהודית ק. מארלאוו
הרב אברהם אדאנא
הרב יוסף א. הלוי העלער

בד"צ דק"ק שכונת קראון הייטס
Beth Din of Crown Heights

Room 210 Brooklyn, New York 11213 Telephone (718) 953-4722 Fax

בית דין אייר חודש זיו ת"י תחא שנת נפלאות אראנו.

אלפי שנים למצאים בני ישראל בגלות מספורים ומסורדים בין העמים וכפר סבלו צרות ר"ל ל"ע במידת ויתר מן המידה וכלו כל הקצים ועונתם כלות ומצרות לבוא הגאולה האמתית והשלומה ע"י משוח בדקנו.

בחסדי השניית זכח דורנו זור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות חופצו חוצא ותנועו לכל פינת ופינת בעולם על ידו עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאות אלפי בני ובנות ישראל אישים נשים וטף מאמונים באמונת שלימה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוהו לנאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה וחוא הוא גואל אחרון. בזמן זה אשר לאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת ניסים ולאחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו,

באנו בזה במסק דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומ"י כמנך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובמועל ממש למטח מעשרת טמים נאו מיד ממש ממש ממש.

וע"ז באעתי"ח יום הני"ל
יהי"ש ל"א בן ר"ה אהר"א
אברהם אדאנא
יוסף א. הלוי העלער

של רבני חב"ד-ליובאוויטש בארצות וקאנאדא
Central Committee of Chabad-Lubavitch Hasidim
in United States and Canada

Executive Committee
789 Eastern Parkway, Suite # 202
Brooklyn, N.Y. 11213
(718) 483-8143

ועד המועד
789 אסטריט פארקוויי חדר מס' 202
ברוקלין, ניו יורק 11213
(718)

TOLL (212) 483-8143

ב"ה. אי"ת ח"י תת"א שנת 5742 תלמוד ארצות.

אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מאזרים ומפורדים בין העמים וכבר סבלו צרות רביל ליע במידה יותר מן המידה וכלו כל הקצוות ועיוותם כלות ומצות לבוא האנולה האמיתית והשלימה עיי משות צדקנו.

בחסדו השייית ובה דורנו דור חשבונו לרגעים החורפים של הגלות, מעיונות החסידות חוסנו חוזק ותנונו לכל מינה ופניה בעולם על ידו עבודתו של ב"ה אדמו"ר שליטייה במשך למעלה מארבעים שנה.

מאות אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וטף מאמונים באמונה שלומה אשר רק ב"ה אדמו"ר שליטייה, בבורו קבוצ' את עט ישראל מן הגלות הנוראה יחום הוא נואל אחרון. בזמן זה אשר נאחז שחוקינו צברנו על ב"ה אדמו"ר שליטייה בקשר לשנת נישום ולאחר כך נמצאות ארצות בכל העולם כולו.

באנו בזה בפקס דיון ברור שתנוע ומן האנולה אשר בו יתולה ב"ה אדמו"ר שליטייה תומיו פסלך חפשות ותחלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובסועל מר"י למטח מעשרה טחום נאו מור ממש ממש ממש.

ועיי באנחות יום חמישי

שיארונין בן 102 ירגיט בור או חש קרטיא חתא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102
אנח בן 102 קרטיא אנח בן 102

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

הננו הח"מ מקבלים עלינו מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, לפעול במס"נ בכל רצונו וכל מה שידרש מאתנו ומתוך שמחה וט"ל, ויחי אדונינו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

ויט' אצות דן אייז'ל האו. העליון
 ויהי ודי' ק'אין דן ר'א אצ'אוו יא א"י אצ'א ונ'
 א' ד'ר'ה' ק' ש'רה אצ' צ'א'ר'ס
 ש'ראו ר'א'ו'ן ק' אצ'ט'
 א'א'ר'י ק' צ'ו'ן ק' ט'א'ר'נ'א (א צ'ר'ס'ר'
 ו'א'ף א'נ'ת'ס א'נ'י'ת' ק'ן ס'ו'מ'א א'מ'ר'
 מ'ש'ר' ק'ן ד'ו'א א'מ'ר' א'ת'
 א'ו'י'צ'א' ק'ן מ'ש'ר' ל'פ'י'ו'מ'
 ק'ן ק'מ'י'ב'ס א'ל'ו' א'ו'י'ן א'ת'
 יצ"ק יבוצב א"י ב' ר'א צ'ו'א'ט'א א'ל'ף

285 יצ"ק ר'א'ו'ן ק'ן א'נ'י'ת'
 ל'א'ט'א'ן יצ"ק יבוצב ק'ן מ'ר'א'ב'
 (א'ת' ק'ן א'ט'א' ס'נ'י'א)

מא לשלוח למס' ב'אקס' 736'0017 (716)

ג'ה י"ג ה'תש"ג
כך אמרו עלינו אתך האלה
אך אתם לא
בן אדם אתם כאלו אתם אלהים
כך אמרו עלינו אתך האלה, וסוף דבר
יצונו ואף מה אלה ואתם אלה

נה"ה
והוא מעולה ומשכח
ובהוספה
והוא מן כח
דח"ל וברכות דכל
המוסף מוסיפין לו,
ובמיוחד ברכתו דהקב"ה
שמוספין מרובה בו.
והוא ג שבאים מחודש
ניסן והשפעתו
ובנסים לחודש אייר
(נ"ח האבות ורחל - רגל הד')
כמפורש בכמה מקומות.
בשנת הוי' (תהא) שנת)
אוראנו נמלאות)
אוכי ע"צ

ל' ש' תש"ג, ה' אדר א' תש"ג
ב' תמוז, ת"ח - כ"ב 250
התורה לא ע"ה והתורה לא
25 אגדה שלמה אצות תורה, ואלה:

אל אנ"ש שי' המצפים לגאולה!

כשעה נדולה זו, כאשר כולנו עומדים בהתעוררות מיוחדת מהשיחה הידועה דאור ל"ח ניסן והשיחה וההתעוררות שלח"ו - הננו להנביר ולעודר ע"ד הוראה המפורשת מ"ק אדמו"ר שליט"א בהתעוררות דש"ק פי חז"ים (בחי"ל), כיצד לכטא את ההתעוררות למעשה:

לימוד התורה בעניני משיח ובעניני הגאולה שנתבארו בריבוי מקומות בתורה שבכתב... בתורה שבעל פה... ובמיוחד - בפנימיות התורה... בתורת החסידות... ובפרט בתורתו (המאמרים והלקוטי שיהות) של נשיא דורנו - מעין ודוגמא והכנה ללימוד תורתו של משיח... ועל של פועל באחי - ובודאי יעוררו ויפרסמו בכל מקום ומקום: כדי לפעול התגלות וביאה המשיח חיבק ומיד - על כאר"א מיישראל (האנשים... הנשים והטף, כל חד וחד לפום שיעורא דילי) להוסיף בלימוד התורה (במיוחד) בעניני משיח וגאולה... ומה טוב שהלימוד יהי (ברבים) בעשרה".

- בהמשך ל... שטורע"ם הני נדול של כאר"א מא"ש האנשים. נשים וטף, כקיום הוראה זו, הרי ע"ם משיח, איש את רעהו יעוררו הננו להציע:
- א) לנצל אף את השיעורים בתורה הקבועים מוכר (בענינים שונים) להוסיף בהם - לפני השיעור או לאחריו - לימוד ענין קצר מעניני משיח והגאולה (ברמב"ם וכיו"ב, ובפרט מה"טאמרים ולקוטי שיהות").
 - ב) לסדר אשר מידי יום ביומו יתכן לאחר התפלה (או עכ"פ א' מהתפלות) וילמדו המתפללים יחד ענין קצר בעניני גאולה ומשיח (ועי"ז גם מי שאין ביכולתו להשתתף בהשיעורים הקבועים ברבים, יהי לו חלק בלימוד בעשרה בענינים אלו).
 - ג) לכל מוסדות החינוך יקבעו זמנים מיוחדים ללימודים אלו, כפי שימצאו לנכון המנהלים והמנחים על אתר.
 - ד) בכל בית, מוספה ומשפחה, יקבע ראש המשפחה שעה מיוחדת (ובפרט בשב"ק וכיו"ב) להתאסף וללמוד עם כל בני ביתו יחד בענינים אלו (הלכה ברמב"ם מהל משיח, רעיון קצר משיחות, או אגרות כ"ק אדמו"ר שליט"א בזה וכיו"ב).
 - ה) ע"ם דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א - להוסיף במיוחד גם במצות הצדקה. מתוך כונה לקרב ולרוד את הגאולה, הננו להציע שבעת הלימודים בעניני הגאולה יתנו המשתתפים צדקה בכונה זו.

למעלה:

נוסח 'קבלת המלכות' מהכינסוס הראשון שהוכנס לרבי, והמענה המצורף אליו ביצעטעלי.

מימין:

מהחלטות כינסוס הראשון די'מטה משיח'.

נ.ב. אנו להודיע בזה ש"ל קונטרסים מיוחדים המקבצים עניני גאולה ומשיח. וכן מפתח בעניני גאולה. התורה ביק אדמו"ר שליט"א ואפשר להשיגם ב... וכדו להפצת שיהות" או ע"י פני למשרדנו.
ב) הננו מבקשים מא"ש שי' לרודו לנו על הנעשה בכל הי"ל כמופל. כדי שנוכל למסוד לכ"ק אדמו"ר שליט"א דרי"ה שלם והמפרט על הפעולה. וריכזנו אבינו כולנו כאחד.
הטטה העולמי לביאת המשיח
והי רצון שבאר"א מאתנו ללא יצא מן הכלל ח"ו) יצול כדבצי את נודל השעה ואת הכיחית המיוחדים שתנונו לנו כעת וכזכות הלימודים ושיעורים אלו, נוכח לגאולה האמתית והשלימה היחיד ומיד משש.

כתובת המטה: 1408 President St., Brooklyn, N.Y. 11213
טל: 778-6000 - סאקס: 718-493-1000

5757 אדר א' כ"ב אלול ה'תשל"ז

שטר קנין

המלך המלך נחמן מלמד ונאמן אבינו אהרן
של ביה שטרא קנין ד'ה ארבעה עשר (מאה) רב
הוא של אבא ארבעה עשר (מאה) רב (אם רבא רבא)

בנו (ה'תשל"ז) ב'ה של אבא יעקב
ה'תשל"ז של אבא יעקב יעקב
ה'תשל"ז של אבא יעקב יעקב

על בני אבא יעקב
ב'ה של אבא יעקב
ב'ה של אבא יעקב
ב'ה של אבא יעקב

ביה, עש"ק פ' "פקד מקדתי... שלח נא ביד תשלח", יום הילולא של הרמב"ם.

ידידינו אנ"ש המצמים לנאולה

בודאי זכור לכבודו השוחה בעת כינוס השלוחים ש.ו.ז. "מהאט שוך מסינים געווען זי שליחות... די איינציקע זאך וואס איז איצטער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז צו חקבל זיך פני משיח זצקנו בפועל ממשי" (קונטרס "שלח נא ביד תשלח" עמ"ק י"ג).

כבר כמה חדשים שנישם צדקנות הותמות ומחתימות אלפים אזרות על קבלת פ"ק אזמ"ר שליט"א כמלך המשיח, ומסורים את זה בידו הקד, וזה נחשב לרצון וקבלו כמ"ס בכתב והי"ח מענה של נחת רוח וכו', כידוע ומפורסט כבר, ולמה נגרע...

אנו שולחים בזה תופס של קבלת המלכות שכו"כ מאנ"ש בכמה מקומות כבר חתמו (בערוף שו האם) בעת ההתועדויות ד"קיימא סיהרא באשלמותא, והצעת היא שגם כל אנ"ש חסל העולם יחתמו על זה, וכל החתימות ירוכזו ויוגשו ביחד אל המלך לקראת שבת מבה"ח שבת.

בודאי כבודו ימסור את זה בזריות לכל השייכים לוח בעירו ובמדינתו, ושדול לז"ח לקבל עצמם וכו' ולחתום ולהעביר את זה למקום מרכזי בעירו ולשלחו באקסט ואז ע"י שליח מיוחד לנו"י יארק עד יום ה' כ"ו טבת.

מס' המאקס לנוי-יארק הווא: 756-0017 (718).

בארה"ק: למסור למקומות מרכזיים (שנודיע בקרוג בעזה"ו) עד יום ג' פ"ד טבת וע"י בעל - ע"מ לשלוח ע"י שליח מיוחד לנוי יארק.

מובן שהנ"ל צריך להיות במרץ המי גדול, ובאופן פנימי להטעיר את רציניות הענין של קבלת המלכות ולהחליט ולקיים בפועל וכו'. ובמקומות המתאימים אולי כדאי לערוך התועדות בקטר לזה. מ"מ אין ענין כלל לחוץ שיחתמו, אלא להסביר "ומלכותו בירצון קבלו עליהם", מעוט שישלב זה הוא אך ורק לאנ"ש ש", וזהירות יתרח שלא יעז לחוץ לתת יניקה לחיצונים וכו'.

כזאי לקשר החתימה עם נתינת צדקה בתור דמי פ"ו.

ויהי רצון שמעשינו ועבודתינו זו תהי הפעולה האחרונה שתביא התגלה וזהו מלכותו של ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעונו כל העמים והוא נאלמו.

בברכת אהוב

שלום וברכה מאצקן - קורח
דוד נחשון - ארה"ק
חמון סודאק - אנגלי
יחזק לוב ראסקין - מרוקו

שמואל איזמאוו - צרפת
גרשון מענדל גרליק - אוסלו
צבי גרונבלאט - ארגנטינה
בערל לאזאר - רוסא

יחזק שפרינגער - ארה"ב

פסק דין

הננו בזה לקבוע פסק דין ברור, כי בחסדי ה' יתברך זכינו בזורת לצדיק יאזר עולמו, מלך מדינת דוד, אשר נונקיימו בו בפועל כל התנאים המנויים ברמב"ם הלכות מלכים (פ"א ה"ד) בענין "וזקנו נשיא"

- "יעמוד מלך מביני דוד הוגו בתורה ועוסק במצות כדוד אביו, כפי זורה שהכונן ושעל זה, וכופו כל ישראל לילך בה ולחזק בזיקה, וילחם למחמתו ה" -

ולא הוא רבן של כל ישראל, והאון האלקי בגולה ובנסתר, העוסק בהפצת התורה ובחיזוק בריתה למעלה מיובל שנים

כבוד קדושת אדמו"ר רבי מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן מליובאוויטש ולכן, עפ"י פס"ר הרמב"ם ברור ש"הרי זה בוזקת שהוא משיח"

אנו מברכים את כבוד קדושת אדונו מורנו ורבנו בברכת "יוי המלך!"

ופוסקים אנו שע"פ דין תורה חל עליו שבוענו הקב"ה "שלא יבנה נרו לעולמו ועד" ועליו לזיווג בחיים נצחיים נשמה בנוף ולחיות ויכפ וניד ממש בריא אולם כפשוטו בכל רגלו אביו וש"ה גידיו, בריחו גופא ונהורא מעליא, ולראות הצלחה אלקית בכל מעשיו

וקוראים את לכל אחינו בני"א שליט"א להתחזק ולהוטרף בקיום הנוירה והמצוות כרכנה לגאולה האמיתית והשלימה בקרב מנש

ובאנו על הווננו:

ב"ה, קדימא טירא באשלמותא חודש מסת, די תהא שנת נפלאות גדולת

בעזרת ה' יתברך, כיום א' לפ' בשלה, אור יום הברור ויד שכם וים התחלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

כולנו כאחד מכל העולם כולו נכריז יחד:

יחי אדונו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

ובזה נוסף היים ובריות בחיי המלך כמבואר בחינת ק' הידועה בכל קהילות אנשי שחייו בכל מקום שהם ותקבצו בשנת החמישית בערב (לפי שנת ג') אנשים, נשים וזק

לכינוס קבלת מני שיחה, ישיבה - שידור חי בבית מדרש - 770, ילחישעמי - שידור חי בכל העולם כולו

רבנו אנשי ושוהיו מלך המשיח שליט"א מתגלים כולו, ישאו דברים על חזון המיוחד בו אנו נמצאים עתה, שכל אחד מראה כאצבעו ואומר זה מלך המשיח, ועל התנן הפנימי של והתברר יחי המלך

בעת הכינוס, נכריז כולנו יחד, בקול גדול

שיישמע בכל קצות הארץ והעולם:

"יחי אדונו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד"

ונקבל על עצמנו יחד מלכותו של מלך המשיח שליט"א בקיום רצונו והוראתו חסד כל הימים, ובאופן ריבול אשר לאיש יתן כעד נפשו, ובראי שכל אחד יקשר את הקבלה הכללית עם החלטה פרטית בלב על חספה בתורה ומצוות

עיסוד נתן מולם, לונט שבו ירדם ה' יתברך עלינו ונתן והוראת לביק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להליצנו בגבריות הנבונה חזק וזר ממש קוסמית לארצנו הקדושה, ולמנת כיתו הסקיש כסקוטו ולקבן נדחי ישראל ושמחת עולם על ראשנו

בר"צ דוקיס קוואהייסט ודוד המעיל דודער הורבנס הכללי ב"ר רבי תב"ד באה"ק

הרב יצחק הענין הרב שניאורסאהן שדור"י הרב דוד הענין

הרב יצחק הענין הרב שניאורסאהן שדור"י הרב דוד הענין

הרב יצחק הענין הרב שניאורסאהן שדור"י הרב דוד הענין

הוד שבמלכות, כי סיון תהא שנת אראנו נפלאות
לדוד שיחי
חיות והחלטתי בעצמי שאין באפשרותי לנסוע היום איתך, אני כותב לך הדברים: ראשית, אני מסך היום, כי הדרך שבה התחלת ללכת, בעניין משיח, כבי איור, היא הדרך הנכונה, כך שבדאי שתמשיך בה בהם השבועות, ביתר שאת וביתר עוז. כל התגובות - ללא יוצא מן הכלל - שאנו מקבל מאנשים שאנו פוש (בעיקר לא דתיים) מאוד חמות ומאוד חיוביות. אנשים מקבלים את העניין שהרבי מליובאוויטש הוא המשיח כמובן מאליו (לא נפשתי במקרה אחד של ולווי, ואו גלגלו ואו אפילו חידו). העניין נראה לאנשים כיידר שבחלט אפשרי, אם הוא יקרה, אז אנחנו נעשה מה שצריך, כולל להיות דתיים...
יתירה מזה: הרבה אנשים שאלו אותי (שידעו שהיינו אצל הרבי שליט"א על מנת לבוא איתו יחד לארץ) - בשיא הרצינות: "ימה בדיק קרה שם שהרבי לא תגיע לארץ והתגלה כמשיח!"
אם היו אחרי מלכות שבמלכות, הרבי עדיין לא יתגלה לכל העולם, ולא תהיה טאולה אמיתית, ואנחנו נצטרך לנסוע לכל האוחלים, אני מקווה מאוד שאוכל לגמור ולסדר את כל העניינים שלי במחלק שבוע הבא, באופן כזה שאוכל לזאת או ל - 770 או ישיר למוסקבה לקראת סוף השבוע.
חשוב לי מאוד שתעביר לרבי שליט"א שהייתי מאוד רוצה להיות אצלו בשבתות, אבל כנראה בחשונה פרטית אני צריך להיות כאן. בכל אופן, אני בטוח שברוך הקדוש שלו הוא יראה אותי על ירך כאשר יסתכל עליך!
... בעניין משיח - כתוב ב"יהי יום" של היום, "ישתח השבועות הוא זמן עת רצון למעלה, והשם יתברך מטריד את המסטר... (ויד להכניסא). שים לב, זו התודעת ללכת לתחילה אריבער בעניין. היהודים בארץ הקודש מוכנים לטאולה, מוכנים למשיח - וזה ברור לכולם שהיחיד שמסוגל בדורות להיות משיח, זהו הרבי מליובאוויטש! אז קדימה תבאי אותו כבר!
אל תדאג, אני כבר אשמע אתכם!

למעלה: נוסח פסק-הדין עליו חתמו מאות רבנים (לאו-דוקא מאני"ש) על 'בחזקת שהוא משיח' בשנת ה'תשנ"ב מימין: קריאת-קודש מרבני אנ"ש מכל רחבי תבל לקראת יו"ד שבט ה'תשנ"ג משמאל: מכתב מהרי"ב אבי שיחי' טאוב לר' דוד שיחי' נחשון מהימים ההם

